

HARCERSKI ZESZYT HISTORYCZNY № 2/9.

LOSY MŁODZIEŻY HARCERSKIEJ

pod komunistycznymi rządami w P.R.L.

HARCERSKIE ZESZYTY HISTORYCZNE

Z E S Z Y T Nr.2/9

SPIS TREŚCI :

1. - Wstęp	str.	1
2. - Wprowadzenie	"	3
3. - Lata 1945 - 1949.	"	4
4. - Rozwiązanie Z.H.P. i naśladowictwo sowieckich Pionierów.	"	6
5. - "Odwilż" październikowa 1956 r.	"	7
6. - Linia podziału w 1957 r.	"	8
7. - Lata 1959 - 1961	"	10
8. - Stan po 1962 roku	"	12
9. - Przymusowa komunizacja organizacji Z.H.P.	"	13
10. - Upartyjnienie i upaństwowienie	"	15
11. - Zerwanie ze Skautingiem Baden-Powellowskim	"	16
12. - Ludzie nieuczciwi	"	17
13. - Fałszowanie historii prawdziwego Harcerstwa	"	19
14. - Fałszowanie znaczenia słów.	"	21
15. - Fałszowanie ideologii harcerskiej	"	21
16. - Ich "tradycja"	"	24
17. - Cyfry o stanie organizacji.	"	27
18. - Światowa Federacja Młodzieży Demokratycznej	"	28
19. - Konkluzje	"	31
20. - Postawa polskiej młodzieży w Polsce	"	34
21. - Odezwa Światowego Zjazdu Z.H.P. w Londynie w 1970 roku .	"	37
22. - Objasnienia skrótów	"	39
23. - Bibliografia.	"	41
24. - Fakty. Dokumenty. Fotokopie	"	47

Każdy zeszyt tematycznie stanowi zamkniętą całość. Numeracja zeszytów jest podwójna. Pierwszy numer oznacza kolejność ukazania się zeszytu, a drugi numer oznacza kolejność chronologiczną rozdziału w zbiorze wszystkich zeszytów, które razem stanowią tom HISTORII HARCERSTWA.

O K Ł A D K ę do niniejszego zeszytu projektował

hm. Jerzy Szcześniewski /Francja/.

LOS Y MŁODZIEŻY HARCERSKIEJ

pod komunistycznymi rządami w P.R.L.

w latach 1945 - 1970

I - WSTĘP

Czym jest Harcerstwo, czyli Polski Skouting? Daliśmy na to pytanie odpowiedź w Harcerskim Zeszycie Historycznym Nr. 1/I pod tytułem "POCZĄTKI RUCHU HARCERSKIEGO 1910-1920". Do tego więc zeszytu odsyłamy Czytelnika, jeśli nie zna podstaw i historii pierwszych dziesięciu lat naszego odrodzeniowego Ruchu.

W niniejszym zeszycie zajmujemy się oświeceniem **f a ł s z o w a - n i a** Harcerstwa w Polskiej Republice Ludowej - PRL - przez partię komunistyczną /PZPR/ i opanowany przez nią aparat państwowy. 1/ Oparliśmy się na dokumentach dostarczonych z Polski, na oficjalnych wydawnictwach państwowych ukazujących się w PRL, na relacjach osób, które były w ostat-

1/ P.R.L. - Polska Republika Ludowa, nie odpowiada treścią swej urzędowej nazwie, gdyż nie jest polską w sensie niepodległości, będąc rządzoną przez pełnomocników komunistycznej Rosji, nie jest republiką, gdyż nie ma w niej demokratycznego ustroju ani bezstronnego obiektywnego prawa, nie jest też ludową, gdyż lud nie może się swobodnie wypowiedzieć w wolnych wyborach, których nie ma, ani nie rządzi państwem. Dzisiejszy P.R.L., to tragiczny szyld, za którym kryje się maskowana okupacja, oparta o sowiecką armię, o dywizje sowieckie znajdujące się na ziemiach polskich, o Urząd Bezpieczeństwa /U.B./, będący ekspozyturą sowieckiego N.K.W.D., czyli Narodnego Komissariatu Wnntrennich Dieł, inaczej mówiąc: dawnej czerezwyczajki. - Skrót PZPR oznacza Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą, czyli poprostu partię komunistyczną, całkowicie uzależnioną od Moskwy. W toku swojej historii partia ta nosiła rozmaite nazwy. Dla orientacji podajemy je w skrótach: SDKP, SDKPiL, KPRP, KPP, PPR, ostatnio PZPR. - /Przyp. red./.

nich latach w Polsce w charakterze turystów i na miejscu badały sytuację oraz na relacjach przyjezdnych z Polski. Różna była skala i różny zakres tych informacji, ale zadziwiającą jest ich zgodność w sprawach zasadniczych. Na końcu zeszytu podajemy obszerną bibliografię, jak również materiały porównawcze i fotografie szeregu dokumentów.

Na czym polega fałszowanie Harcerstwa przez partię i rząd komunistyczny w P.R.L.? Polega na tym, że pozostawiając formy zewnętrzne w organizacji, jak nazwę Z.H.P., odznaki, mundurki, terminologię harcerską prawdziwego Związku Harcerstwa Polskiego, usunięto z niego pod przymusem partyjno-administracyjnym dawną polską chrześcijańską ideologię tj. Przyrzeczenie i Prawo Harcerskie. Polega też na tym, że dawny cel pracy Z.H.P. - wychowanie dzielnego chrześcijanina i Polaka /Polki/ - zastąpiono celami partyjno-politycznymi, dyktowanymi przez rząd Rosji Radzieckiej, którymi są: wyszkolenie posłusznych młodych komunistów i komunistek. Polega wreszcie na tym, że wszystkie centrale kierownicze pseudo Z.H.P. obsadzone są przez płatnych agentów komunistycznych. Ta odgórna partyjna skorupa przytłacza młodzież w drużynach i odciąga ją od życia i pracy według zasad prawdziwego Harcerstwa.

W tym krótkim wstępie nie podajemy szczegółów. Czytelnik zapozna się z nimi w dalszym ciągu i sam wyciągnie wnioski.

Harcerska Komisja Historyczna Z.H.P.

1971

w Londynie

2 - WPROWADZENIE

Próba oceny działalności harcerskiej w Polsce w okresie powojennym nie jest łatwa, gdyż w ruchu harcerskim biorą udział równocześnie ludzie o przeciwnych poglądach, poczynając od katolików, akowskich patriotów i instruktorów wiernych ideologii harcerskiej po bezideowych karierowiczów, działaczy partyjnych czy ateistów. Komplikacja sytuacji idzie tak daleko, że wśród ateistów czy nielicznych przedwojennych komunistów spotyka się przeciwników t.zw. linii partii, a entuzjastów tradycyjnych metod harcerskich, zaś wśród bezpartyjnych karierowiczów nie brak współuczestników walki z religią. Stąd też sąd o jakimkolwiek okresie działalności Harcerstwa w Polsce po wojnie nie może być wyrażony jednym wyrazem i nie można jedną oceną objąć całego ruchu harcerskiego od jego kierownictwa aż po drużyny, gdyż prowadziłoby to do rozminięcia się z rzeczywistością.

Jedyna możliwość oceny powojennego Harcerstwa w kraju - to przeprowadzenie analizy dla ustalenia, jakie siły i na jakim szczeblu organizacyjnym miały rolę decydującą. Jest rzeczą powszechnie znaną, że ogół społeczeństwa w kraju - mimo tylu lat ucisku politycznego i demoralizacji - pozostał patriotyczny, religijny i przywiązany do prawdziwych tradycji naszego Harcerstwa. Natomiast elementy /a raczej męty/ służalcze i karierowiczowskie usadowiły się na stanowiskach w partii i w oświacie, w kierownictwach organizacji młodzieżowych i społecznych instytucji kierujących oficjalnym życiem kraju. Warto podkreślić, że ideowi komuniści są po 1960 r. niesłychaną rzadkością, gdyż ci nieliczni, którzy wierzyli w komunizm, bądź za czasów stalinowskich zginęli w więzieniach, bądź odsunięto

ich, bądź sami odeszli, gdy przejrżeli. Również z Harcerstwa usuwali ich karierowicze, gdyż woleli oni ludzi "giętkich". Stąd istnieje w kraju wyraźny podział na służalczą warstwę kierowniczą /przygniatającą jak skorupa naród/ i na broniące się przed uciskiem ideologicznym, politycznym i gospodarczym - społeczeństwo polskie.

Ocena Harcerstwa w kraju sprowadza się przeto do stwierdzenia, jak głęboko szkodliwa komunistyczna naraść zapuściła swe korzenie w organizację Harcerstwa w poszczególnych okresach czasu i jak silnie zdołała wpłynąć na drużyny harcerskie, narzucając swe programy partyjno-polityczne. Pamiętajmy przy tym, że Harcerstwo to ruch młodzieży, ruch w dużym stopniu samorządny, t.j., to co dzieje się w drużynach więcej zależy od drużynowego, niż od instrukcji wydawanych przez wszystkie komendy zwierzchnie.

3 - L A T A 1945 - 1949.

Na wiosnę 1945 r. czynniki związane z komunistycznym komitetem lubelskim restytuowały ZHP, chcąc wykorzystać starą nazwę i zaufanie społeczeństwa do niej, dla wychowania młodzieży dla narzuconego ustroju. Często-
kroć Harcerstwo wskrzeszali wówczas działacze partyjni czy prorządowych organizacji młodzieżowych jak ZWM i OMTUR. W lecie 1945 r. większość przedwojennych instruktorów harcerskich postanowiła powrócić do pracy w Harcerstwie i w jesieni 1945 r., dzięki swej liczebnej przewadze, wyeliminowali oni działaczy prorządowych z całej działalności harcerskiej na szczeblach drużyn, hufców i komend chorągwi. 1/ Natomiast w skład Głównej

1/ Drużyna liczy 4 do 5 zastępów po 8 - 9 harcerzy /harcerek/, a więc z 2-ma instruktorami przeciętnie 35 do 45 chłopców lub dziewcząt. Hufiec obejmuje zazwyczaj drużyny jednego powiatu na prowincji lub jednej

Kwatery wchodziła pewna ilość członków partii i działaczy prorządowych i pewna ilość dawnych porządných instruktorów harcerskich. Prorządowcy walczyli z ideologią harcerską, z religią, z tradycjami harcerskimi i z metodami skautingu - a dawni instruktorzy przyhamowywali ich zapędy dezorganizacyjne. Ta walka ideologiczna prowadzona była ze zmiennym szczęściem.

"Reforma" prawa i przyrzeczenia w kierunku laickim, przeprowadzona w 1945 r. spotkała się z tak dużym sprzeciwem instruktorów, że w 1947 r. Główna Kwatera musiała powrócić do nieznacznie zmienionego tekstu prawa z 1919 r., oraz przywrócić Boga w przyrzeczeniu.

Nieomal wszystkie bez wyjątku drużyny harcerskie pracowały według programów przedwojennych, składały przyrzeczenie przeważnie w brzmieniu przedwojennym, chodziły w zwartych oddziałach i umundurowaniu na Mszę św. do kościoła, śpiewając "O Panie Boże Ojcie nasz"..., budowały kapliczki na obozach i kończyły dzień na wycieczce czy obozie śpiewając "Idzie noc". Mimo usiłowań skorupy kierowniczej Głównej Kwatery, cała praca wychowawcza prowadzona była w oparciu o dawne tradycje Harcerstwa. Młodzież z przejęciem wspominała Powstanie Warszawskie, Szare Szeregi i działalność konspiracyjną oraz śpiewała "Czerwone maki na Monte Cassino", "Marsz Mokotowa", "Szturmówkę" - kończąc ją słowami "I prowadź na Lwów", lub "I prowadź za Bug".

Główna Kwatera starała się narzucać komunistyczny prorządowy ton pracy ideologicznej poprzez swoje wydawnictwa, artykuły w swoich czasopismach i przez Centralne Akcje Szkoleniowe /CAS/ dla instruktorów. Jed-

dzielniczy w dużym mieście. Chorągiew obejmuje zwykle drużyny i hufce jednego województwa lub jednego dużego miasta. /Przyp. red./

nakże efekt tej agitacji był znikomy, a Krakowska Komenda Chorągwi wznowiła większość przedwojennych podręczników harcerskich, które stały się główną pomocą dla instruktorów, drużynowych i zastępowych.

Z chwilą rozpoczęcia okresu stalinowskiego w Polsce, którego początek należy liczyć od drugiej połowy 1948 r. /22 lipca przymusowe zjednoczenie organizacji młodzieżowych ZWM, OMTUR, ZMD i ZNMS w ZMP i 15 grudnia przymusowe zlanie się partii PPR i PPS w PZPR/ - nacisk ideologiczny i organizacyjny na ZHP gwałtownie wzrósł i doprowadził w końcu 1949 r. do odejścia ze Związku niemal wszystkich instruktorów harcerskich i likwidacji ZHP. Akcja ta była poprzedzona licznymi aresztowaniami instruktorów harcerskich, którzy byli podczas wojny w Szarych Szeregach, w Hufcach Polskich i AK. Po likwidacji ZHP represje i dyskryminacja instruktorów harcerskich w miejscach ich pracy wzrosły.

Reasumując powyższe, okres 1945 - 1949 działalności ZHP w kraju należy ocenić następująco. W Głównej Kwaterze działała grupa służalcza, która jednak nie potrafiła "zreformować" Harcerstwa na "prorządowe". Miała ona też swoich ludzi jako wtyczki w Komendach Chorągwi. Natomiast niemal cała praca harcerska młodzieży była prawdziwym ZHP, wiernym ideologii harcerskiej, Polsce i Bogu - przy zastosowaniu różnych form maskowania postawy religijnej w wypadku wizytacji ze strony władz "harcerskich" i państwowych.

4 - ROZWIAZANIE ZHP I NAŚLADOWNICTWO SOWIECKICH PIONIERÓW.

Po likwidacji ZHP utworzono OH /Organizację Harcerską/ przy komunistycznym ZMP, będącą kopią Pioniera sowieckiego. Odrzucono stopnie, spraw-

ności, przyrzeczenie, lilijkę i krzyż harcerski, pozostawiając jedynie nazwę harcerz, harcerka i mundurak harcerski /z czerwoną chustą i nową odznaką organizacji/. Zadaniem organizacji było wychowanie polityczne dzieci na kandydatów do komunistycznego ZMP. Główną formą pracy były "lekcje harcerstwa" w szkole, prowadzone przez płatnych nauczycieli. Działalność OH nie miała nic wspólnego z Harcerstwem. W 1956 r. z narastaniem fali październikowej, do władz OH weszło kilku partyjnych byłych instruktorów ZHP, wprowadzając pewne elementy skautowych form wychowawczych /m.in. Z. Zakrzewska, W. Dwitzowa/.

5 - "ODWILŻ" PAŹDZIERNIKOWA 1956 r.

"Odwilż" październikowa 1956 r. odrodziła wśród dawnych instruktorów Harcerstwa nadzieje na wskrzeszenie tradycyjnego ZHP o prawdziwie wychowawczym programie. Zgłosili się oni masowo do pracy w Harcerstwie. Wśród nich znalazł się Stanisław Broniewski, ostatni Naczelnik Szarych Szeregów, lecz jego współpracy nie przyjęto. Natomiast do władz harcerskich wszedł Aleksander Kamiński - autor "Kamieni na szaniec", którego jednak po pewnym czasie władze partyjno-rządowe usunęły. Restytuowanie ZHP w końcu 1956 r. zostało dokonane przez dwie grupy: zespół kierownictwa OH do którego dołączyli pracownicy aparatu kierowniczego rozwiązanego wówczas ZMP oraz grupa dawnych instruktorów ZHP, wiernych tradycji i dorobkowi Związku.x/

Ze względu na żądanie władz partyjnych i rządowych - wejścia do władz ZHP działacze partyjnych z OH i ZMP - utworzone władze harcerskie miały

x/ Porównaj: "Odnova" ZHP w Łodzi w roku 1956, ciekawy artykuł hm. dr. Józefy Mękarskiej w "Skaucie" Nr. 12, Londyn, grudzień 1970. -

charakter kompromisowy. W Głównej Kwaterze przeważali "aparaczczycy" partyjni z OH i ZMP z Z. Zakrzewską na czele, zasileni przez grupę tak zwanych lewicowych instruktorów harcerskich. W Radzie Naczelnej dużą grupę stanowili dawni instruktorzy harcerscy z hm. A. Kamińskim. W wielu Komendach Chorągwi kierownictwo objęli dawni instruktorzy ZHP np. w Gdańsku /Grzesiak-Czarny z Wilna/, w Poznaniu i w innych. W Komendach Hufców, w których brakło dawnych instruktorów, komendantami mianowano działaczy partyjnych z ZMP, którzy z działalnością wychowawczą i harcerską nie mieli nic wspólnego. Wiele drużyn odrodziło się z inicjatywy dawnych drużynowych lub zastępowych, a nowych drużynowych szkolono na kursach prowadzonych głównie przez dawnych instruktorów.

6 - LINIA PODZIAŁU W 1957 r.

W roku 1957 linia podziału wpływów partii i ideologii harcerskiej przebiegała zgoła inaczej niż w 1945 - 49 r. Wpływy partyjne przeważały w Głównej Kwaterze /wspólnej dla harcerek i harcerzy, podobnie jak utworzone wspólne Komendy Chorągwi i Hufców/, były dość silne /ze zmiennym szczęściem/ w Komendach Chorągwi i sięgały co najmniej do połowy Komend Hufców. Natomiast drużyny przeważnie opierały się na tradycyjnym duchu ZHP.

Władze Głównej Kwatery pod kierownictwem Z. Zakrzewskiej - osoby bez skrupułów moralnych, żadnej władzy i kariery partyjnej, zmieniającej często - mówiąc delikatnie t.zw. "wielbicieli" - rozpoczęły swą grę polityczną od tępienia grupy najbardziej dla nich niewygodnej, gdyż składającej się z ideowych komunistów lub socjalistów, a zarazem ateistów będących dawnymi "lewicowymi" instruktorami harcerskimi, przedkładającymi sprawy wychowania nad taktyczne zagrania partii, doceniającymi wartości wychowawcze metod

i idei Harcerstwa. Zakrzewska wraz ze swą grupą karierowiczów, pozbywała się tych ludzi kolejno, stosując metody "kopania dołek". Tak odeszli z kierownictwa Głównej Kwatery: Waldemar Rolbiecki, Krystyna Reis-Kalmanowa, Marta Dobrzyńska, a później Irena Chmieleńska. Zakrzewska usuwała również domniemanych konkurentów do władzy swojej grupy, jak np. Jacka Węgrzykowicza.

Drugą grupą tępiącą przez karierowiczowski zespół Zakrzewskiej byli dawni instruktorzy harcerscy. Według teorii rozgłaszanych przez Zakrzewską linia walki i podziału w Harcerstwie przebiegała między zwolennikami socjalizmu i t.zw. "klerykalną reakcją". Rzeczywistość była zupełnie inna. Walka toczyła się między zgraną grupą karierowiczów wypranych ze skrupułów i zasad moralnych, podlizujących się partii i obojętnie lub niechętnie odnoszących się do rzeczywistej problematyki wychowawczej, oraz szukających łatwych sukcesów w imprezach masowych i efektach statystycznych, a grupą a raczej niezorganizowaną masą instruktorów harcerskich walczących o prawo do pracy wychowawczej. Warto podkreślić zgodną współpracę wszystkich rzeczywistych instruktorów-wychowawców tak wierzących i niewierzących, jak lewicowych i krytycznie nastawionych do błędów ustroju panującego w Polsce. Wynikało to z ich zaangażowania ideowego w pracę wychowawczą oraz ze zrozumienia, że w istniejącej sytuacji oficjalne lansowanie włączenia spraw religii do programu Harcerstwa pociągałoby za sobą natychmiastową likwidację organizacji. Stąd powstała zasada tolerancyjności religijnej w Harcerstwie wyrażająca się w nieorganizowaniu przez Harcerstwo ani działalności religijnej ani też antyreligijnej /zasada ta została później przez władze komunistyczne obalona/. Jak z powyższego widać, walka toczyła się między instruktorami-wychowawcami i pseudo-instruktorami

karierowiczowskimi aparaczkami, którym za zasługi partyjne nadano stopnie instruktorskie, mimo iż nie mieli często pojęcia o Harcerstwie.

Jednym z etapów tej walki były wybory na Walny Zjazd w 1959 r., które przeprowadzono jako dwustopniowe. W wyborach pierwszego stopnia została wybrana większa liczba instruktorów tradycyjnych niż partyjnych. Lecz w wyborach drugiego stopnia - dzięki temu, że partyjni otrzymali polecenie głosować jednomyślnie na naznaczonych kandydatów, natomiast bezpartyjni byli niezorganizowani i mieli podzielone zdania - przeszli przede wszystkim kandydaci partyjni. Zjazd wybrał władze Związku, składające się z karierowiczów, którzy tym samym odnieśli zwycięstwo odsuwając z Głównej Kwatery i Rady Naczelnej większość swych opozycjonistów.

7 - L A T A 1959 - 1961

Przez lata 1959/60 i 1960/61 odbywało się usuwanie ze stanowisk kierowniczych pozostałych dawnych instruktorów. M.in. z Komendy Chorągwi Warszawskiej odsunięto Antoninę Gurycką, Komendantkę a następnie zastępcę Komendanta Chorągwi, partyjną, która była organizatorką t.zw. Eksperymentu Warszawskiego, polegającego na dostosowaniu metod harcerskich do wymogów współczesnego życia młodzieży. Również usunięto Stanisława Dąbrowskiego /brata Juliusza/, członka partii, organizatora t.zw. Eksperymentu KIMB-u /nazwa od przedwojennego lewicowego Koła Instruktorów im. M. Bema. /Oba eksperymenty polegały na wypracowaniu lepszych programów pracy harcerskiej. Programy ogłoszone przez Główną Kwaterę były raczej słabe, co wynikało ze słabości metodycznej działaczy GKi. Całą działalność eksperymentów programowych GK zlikwidowała. Odsunięto z GKi organizatora harcerstwa na wsi,

partyjnego, Franciszka Mleczo, i innych. Instruktorzy ci przedkładali wychowanie nad wolty polityczne.

Odsunięto od pracy harcerskiej także idealistę komunistycznego Jacka Kuronia /znanego później z procesu politycznego Modzelewskiego - o zbyt radykalny komunizm/, który kierował w Warszawie zespołem Drużyn Walterowskich wychowywanych w duchu idealnego komunizmu.

Na początku lat sześćdziesiątych odeszli z GKi, Komend Chorągwi i Komend Hufców niemal wszyscy uczciwi instruktorzy harcerscy, którzy czuli się wychowawcami. Natomiast w niektórych drużynach pozostali dawni instruktorzy by nadal prowadzić pracę wychowawczą z młodzieżą.

Zakrzewska bała się narazić władzom partyjnym i dlatego opóźniała prace programowe, przeprowadzała co roku lub częściej reorganizację Głównej Kwatery i organizacji Komend oraz reorganizację programów, co powodowało ciągły wzrost bałaganu organizacyjno-metodycznego, a ponadto prowadziła nadmiernie intensywne rozgrywki personalne. Mimo, że w pierwszych latach sprawowania funkcji Naczelnika Związku została wyróżniona przez władze wyborem na posła na sejm i zastępcę członka KC partii - jednak w końcu KC miało dość jej polityki i została usunięta. /W nagrodę za wysługiwanie się partii została kuratorem szkolnym, ale wkrótce ją usunięto na podrzędne stanowisko./

Na II Walnym Zjeździe w 1962 r. wybrano Naczelnikiem działacza partyjnego, byłego instruktora harcerskiego tow. Wiktora Kineckiego. Unormował on sprawy organizacyjne i programowe likwidując atmosferę nadmiernej nerwowości pracy w organizacji, ale równocześnie systematycznie "upartyjnił" - korpus instruktorski.

8 - S T A N P O 1 9 6 2 r.

Od początku lat sześćdziesiątych Z.H.P. w kraju jest organizacją komunistyczną, wychowującą młodzież dla komunistycznego państwa i partii. Wychowanie to jest konglomeratem sporej dozy wychowania politycznego i dawnego harcerskiego systemu, okrojonego z religii i częściowo z kształcenia charakteru. Celem krajowego Z.H.P. jest przede wszystkim zająć, bawić i uczyć młodzież /rozвивać zainteresowania/ oraz wpajać poglądy prorządowe. Natomiast wychowanie przez kształcenie charakteru zostało zepchnięte na margines. Poziom pracy wychowawczej zależy od poziomu i umiejętności wychowawców, czyli drużynowych. Prawdopodobnie 10 - 15% drużyn prowadzonych jest przez wychowawców z prawdziwego zdarzenia /mimo, że nie jest to wychowanie religijne/. Reszta drużyn pracuje bardzo słabo, zbiórki są rzadkością. Przyczyna tego jest prosta - t.zw. płynność kadr i ich niski poziom. Większość drużynowych stanowią nauczyciele lub młodzież, którzy nie przeżyli Harcerstwa w dobrze prowadzonej drużynie czy na dobrym kursie i dlatego ich słabość metodyczna jest ogromna a przywiązanie do pracy harcerskiej nieduże.

Niewątpliwie przyczyną przyciągania licznych karierowiczów do Z.H.P. są dotacje państwowe i dość dobre p e n s j e i n s t r u k t o r ó w /w stosunku do ich kwalifikacji/. Gdyby w Z.H.P. wszyscy pracowali bez wynagrodzenia /społecznie/ to pozostałoby w organizacji tylko wychowawcy i ludzie naprawdę ideowi.

Należy zauważyć, że zdarzają się pożyteczne inicjatywy władz Z.H.P. w Polsce, jak t.zw. Alert Harcerski, czyli ogólnopolska akcja odszukiwania przez młodzież miejsc stracił Polaków w okresie okupacji i miejsc walk

partyzanckich /oraz relacji przebiegu tych walk/. Dała ona w wyniku od-
szukanie 4000 miejsc straceń, które nie były zarejestrowane przez Komisję
Badań Zbrodni Hitlerowskich w Polsce. Coroczny Alert ma na celu otacza-
nie opieką tych miejsc straceń.

M.in. warszawski Hufiec harcerski Mokotów przyjął w 1967 r. imię
Szarych Szeregów, zbiera tradycje Szarych Szeregów i wydał broszurę o
Szarych Szeregach. Ta praca ma na pewno patriotyczny charakter wycho-
wawczy.

Całe kierownictwo Z.H.P. w kraju od GKi po Komendy Hufców j e s t
w r ę k a c h p a r t y j n y c h /przeszło 3/4 instruktorów należy
do partii/. Dlatego wszystkie programy i wydawnictwa są odpowiednio
u p o l i t y c z n i o n e i u z g o d n i o n e z l i n i ą
p a r t i i.

W drużynach znajduje się natomiast n o r m a l n a, patriotyczna
młodzież polska. Praca w drużynach, obejmująca głównie zajęcia rozryw-
kowe, jest w ogólnym rachunku bardziej pożyteczna dla młodzieży, niż gdy-
by ona zużywała czas na huligańskie wybryki. Ponieważ młodzież jest już
dobrze oswojona z politycznym sloganami /nazywanymi przez młodzież "dręt-
wą mową" lub "mowa-trawa"/, a praca polityczna w drużynach jest dość
skromna i kiepsko prowadzona - wpływ jej na młodzież jest jeszcze niewielki.

9 - PRZYMUSOWA KOMUNIZACJA ORGANIZACJI Z.H.P.

Jak już powiedzieliśmy wyżej, przeszło 3/4 ogółu instruktorów należy
do partii komunistycznej. W dążeniu do opanowania kadry instruktorskiej
przez partię, punktem kulminacyjnym był IV-ty zjazd Z.H.P. w Warszawie

w październiku 1968 r. Powołano na tym zjeździe nową Radę Naczelną w ilości 70 osób, całą składającą się z członków partii, przydzielonych poufnie przez partię do Z.H.P., a oficjalnie "wybranych". Ówczesny naczelnik W. Kinecki był równocześnie zastępcą członka Komitetu Centralnego PZPR /partii komunistycznej/. Jego następcą Stanisław Bohdanowicz również jest komunistą. Komendant Chorągwi Mazowieckiej, H. Zuchowski, jest równocześnie członkiem komisji ideologicznej KW.PZPR. Każde nazwisko w Radzie Naczelnej ZHP związane jest z jakąś funkcją w partii. Wszyscy ci ludzie są o p ł a c a n i za swoje funkcje. Podobnie Komendy Chorągwi i Komendy Hufców są opanowane przez płatnych członków partii.

IV-ty zjazd wysłał wiernopoddaniczy list do "drogiego towarzysza Władysława Gomułki". Podobnie obecnie ustosunkowała się Główna Kwatera do Edwardsa Gierka, nowego pierwszego sekretarza KC.PZPR. /"Motywy", Nr.1, 3 stycznia 1971/. Na IV-tym zjeździe było 730 uczestników oraz delegacje ze Związku Radzieckiego, Niemieckiej Republiki Demokratycznej /komunistycznej/ i Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej /komunistycznej/.

W seminariach nauczycielskich "wykłada się" Harcerstwo i zdaje się z tego "przedmiotu" egzaminy, co daje możliwość następnie zajmowania płatnych stanowisk /!/ drużynowych i komendantów. Ale mimo takiej metody szkolenia "drużynowych", a właściwie dzięki niej, nie mającej nic wspólnego z metodą harcerską, płynność kadr drużynowych wynosi przeciętnie 30% rocznie. Świadczy to o tym, że wiele drużyn jest fikcją na papierze, lub, że te drużyny rzadko się zbierają, a nie prowadzą porządnej pracy wychowawczej.

S t a t u t o w o Z.H.P. określany jest obecnie jako organizacja mająca na celu wychowanie przyszłych komunistów, przy czym to wychowanie prowadzone jest w łączności z partią i organizacjami komunistycznej młodzieży. Czyli sytuacja Z.H.P. jest dziś taka, jak Pionierów bolszewickich w Rosji sowieckiej.

Na IV-tym zjeździe Z.H.P. powzięto uchwałę "powołania przez ZMS, ZMW i ZHP wspólnej Rady Programowo-Metodycznej". Rada ta jest kierowana przez centralną partię komunistyczną i dąży do jednolitego szkolenia młodzieży polskiej na komunistów. Skomunizowany ZHP należy do Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej /komunistycznej/, o czym kilka słów podajemy niżej w p. 18-ym.

10 - UPARTYJNIENIE I UPANSTWOWIENIE.

Cała organizacja pseudo Z.H.P. w P.R.L. jest upaństwowiona i wszystkie ważniejsze stanowiska kierownicze w centrali i w Komendach Chorągwi /województwa/ oraz w Komendach Hufców /w zasadzie: powiaty, lub dzielnice w dużych miastach/ obsadzone są przez partyjnych komunistów, przeważnie typu zwykłych karierowiczów, nic wspólnego nie mających z właściwym dawnym Harcerstwem i jego piękną ideą życia i bezinteresownej służby. Większość drużynowych, to też ludzie zależni od partii i państwa, bo rekrutują się z nauczycieli /obecnie około 65%/. Wszystkie ważniejsze decyzje, jak programy pracy, uchwały zjazdów, nominacje, listy kandydatów do t.zw. "wyborów", budżety etc., są ustalane w odpowiednich ogniwach partii komunistycznej /P.Z.P.R./.

Cały majątek pseudo Z.H.P. w P.R.L. należy do państwa /P.R.L./.
Wszystkie składnice Harcerskie, wszystkie pisma, wszystkie wydawane przez pseudo Z.H.P. książki, są własnością państwa i są pod partyjną cenzurą.

Ktokolwiek więc kupuje wydawnictwa pseudo ZHP z P.R.L. niech wie, że daje pieniądze organizacji komunistycznej, która niewoli nasz naród i naszą młodzież w Polsce.

Przy tym wydawnictwa te, może ciekawe dla badacza metod propagandy komunistycznej, nie mają wartości użytkowej dla pracy harcerskiej, prowadzonej metodą Baden-Powella.

11 - ZERWANIE ZE SKAUTINGIEM BADEN-POWELLOWSKIM.

Skauting utworzony przez gen. R. Baden-Powella opierał się na:

- a/ zasadach moralnych ujętych w Przyrzeczeniu i Prawie Skautowym, z mocnym podkreśleniem pierwiastka religijnego w wychowaniu skautowym^{1/},
- b/ metodzie skautowej kształtującej charakter jednostki w myśl tych zasad moralnych i na
- c/ niezależności organizacji skautowej od jakiegokolwiek partii politycznej.

Te właśnie kryteria zostały przyjęte przez Międzynarodowe Biuro Skautowe jako podstawa do uznania organizacji młodzieży poszczególnych krajów /narodów/ za skautową i za umniejszające do przyjęcia do skautowej społeczności międzynarodowej.

1/ Generał R. Baden-Powell, Skaut Naczelny, w liście do E.S. Naganowskiego we Lwowie pisał: - "Jeśli Wasze skautostwo miałooby być bez Boga, lepiej, żeby go wcale nie było". - /A. Małkowski - "Jak skauci pracują" - str. 300/.

Wszystkie te zasadnicze wymagania skautowe zostały zdeptane przez komunistów w pseudo Z.H.P. w P.R.L. Są one nawet wyszydzane przez "historyków" z P.R.L. i nazywane "burżuazyjnymi" i "imperialistycznymi"!

Jerzy Majka i Jerzy Gaj podają rok 1948-my za rok "ostatecznego zerwania ze skautingiem". /"Drużyna", Nr.1 - 5.1.1969 r./.

Sami więc komuniści otwarcie piszą, że nie są tym, za co się podają w ukradzionej nazwie dawnego Z.H.P.

12 - L U D Z I E N I E U C Z C I W I...

Jeśli ktoś wstępuje do Z.H.P. i składa przyrzeczenie służby Bogu, Polsce i bliźniemu, to oczekuje się od niego u c z c i w o ś c i w stosunku do dobrowolnie przyjętego zobowiązania i oczekuje się rzetelnych wysiłków nad realizacją tego zobowiązania. A jeśli w pewnym okresie życia ten ktoś przestaje uznawać ideały harcerskie za swoje, lub zaczyna uważać je za zbyt trudne dla siebie, to c z ł o w i e k u c z c i w y mówi to szczerze i występuje z Z.H.P.

Ludzie n i e u c z c i w i postępują inaczej. Zamiast wystąpić z Z.H.P. i iść tam, dokąd ich ciągną poglądy polityczne lub własne nałogi, oni pozostają w Z.H.P. i zaczynają podgryzać podstawy ideowe naszego Ruchu, nielojalnie szerząc zamęt i dążyć do nagięcia Z.H.P. do siebie, zamiast siebie dostosować do Prawa organizacji, do której dobrowolnie wstąpili.

Komuniści idą jeszcze dalej w tej nielojalności i nieuczciwości. Oni ś w i a d o m i e są nielojalni i nieuczciwi wobec Przyrzeczenia i Prawa Harcerskiego. Wstępują do Z.H.P. i z góry planują zakładanie w nim "jacek" komunistycznych, których celem ma być podważanie Prawa Harcerskiego

/pod propagandową przykrywką "reformy i postępu"/ i stopniowe dezorganizowanie Związku.

Trzeba wiedzieć, że komuniści nie uznają norm moralnych takich, jakie dla nas - chrześcijan - są oczywiste i obowiązujące. Nie uznają ani obiektywnego dobra, ani obiektywnego zła. Nie uznają ani cnoty, ani grzechu. Uznają tylko celowość, korzyść wynikającą z ich wysiłków dla nich samych. Zasada komunizmu, głoszona przez Ulianowa-Lenina, Brousterna-Trockiego, Bucharina i innych przewódców komunistycznych jest, że dobre i moralne jest to, co przynosi korzyść partii komunistycznej. Dobitnie tę sprawę postawiono w "Sputniku Komunista" Nr.2, Moskwa, 28.VIII.1921 roku: ... "Ujęcie moralne, kryterium moralne i ocena moralna, zupełnie są niedopuszczalne, szkodliwe i niebezpieczne".

Ta zasada pozostaje nadal kamieniem węgielnym stosunku komunistów do poszczególnych ludzi, do narodów i do państw. Trzeba zdać sobie sprawę z tego, że komuniści należą do zupełnie innego świata, niż my - chrześcijanie. Nasze zasady moralne są przez nich zaciekle zwalczane. Stwierdzili to tak wybitni przywódcy komunizmu, jak Bucharin i Preobrażenski, w słynnej książce "A.B.C. komunizmu", w której na str. 89-tej czytamy: ... "Religia i bolszewizm nie mogą istnieć obok siebie ani w teorii, ani w praktyce".

To, co wyżej powiedzieliśmy, znajduje ilustrację również i w działalności komunistów na terenie dzieci i młodzieży.

13 - FAŁSZOWANIE HISTORII PRAWDZIWEGO HARCERSTWA.

Wspaniała historia prawdziwego Harcerstwa, mającego piękną ideologię i piękną kartę walk o niepodległość z Rosją i z Niemcami, jest systematycznie fałszowana. Tej roboty podjęli się członkowie partii: Kazimierz Koźniewski - w książkach "Różowe cienie" /1960/ i "Ognie i ogniska" /1961/, Jerzy Gaj - w książce "Główne murty ideowe w ZHP" /1966/, a ostatnio w tygodniku "Drużyna" /przemianowanym od 1969 r. na "Motywy"/, /Warszawa, ZHP/ niejaki Jerzy Majka publikuje "Kartki z historii i tradycji", które są przekręcaniem historii i fałszowaniem tradycji. Zabawne - a raczej może smutne - że Jerzy Gaj za swoją wyżej wymienioną pracę otrzymał tytuł naukowy, a obecnie figuruje w "Drużynie" i w "Motywach" jako "konsultant" przy redagowaniu "Kartek z historii i tradycji". W tych to "Kartkach", które mają wyjść w formie książki, stara się Majka przedstawić komunistycznych członków ZHP przed drugą wojną światową jako "postępowych" działaczy harcerskich, którzy stanowią zaszczytną "tradycję" obecnego komunistycznego ZHP. Przyznaje jednak, że "lewica" komunistycznego pokroju była w ZHP bardzo słaba, że "zderzali się wśród instruktorów ZHP i komuniści. Ale były to jednostki". /"Drużyna" Nr. 41/1968/.

Z takiego oto źródła wysnuwa Majka swoją "historię i tradycję" obecnego komunistycznego ZHP w dzisiejszej Polsce. Nazwiska kilku komunistów w ZHP przed drugą wojną światową są znane. Stosunek tych ludzi do ZHP był nie uczciwy, gdyż po wstąpieniu do ZHP i złożeniu Przyrzeczenia /zobowiązanie służby Bogu, Polsce i bliźnim/ podgryzali te zasady i szerzyli bezbożniczą agitację, wysługując się sowieckiej Rosji. Szuszenie tedy ówczesne władze ZHP usuwały takich "harcerzy", na szczęście bardzo nie-

licznych. Dziś robi z nich partia komunistyczna "tradycję" fałszowanego ZHP...

Koźniewski, Gaj i Majka w swoich książkach czy artykułach przedstawiają harcmistrzów wiernych służbie Bogu, Polsce i bliźnim - jako "reakcjonistów", "klerykałów", "endeków", "imperialistów", etc. A komunistów - jako godnych szacunku "lewicowych socjalistów i postępowców". O Katyniu i zbrodniach sowieckich wobec naszego narodu nie raczą ci panowie pamiętać. A o wojnie polsko-bolszewickiej 1919 - 1921 i chlubnym w niej udziale harcerzy i harcerek nic nie piszą, ukrywając prawdę historyczną przed polską młodzieżą, piszą natomiast, że Piłsudski prowadził "haniebną walkę przeciwko Rosji Radzieckiej" /Gaj, str. 59/ i że ta wojna /obrona Polski/ była "agresją ze strony Polski". /Gaj, str. 69/. Niepodległość Polski przedstawiają ci trzej płatni politrucy jako dar rosyjskiej rewolucji. /!/.

Dla przypieczętowania przytoczonych żgarstw wymienionych partyjnych "historyków" warto przytoczyć wyjątki z rozkazu sowieckiego marszałka Tuchaczewskiego do sowieckich wojsk, zgrupowanych w 1920 roku do uderzenia na Polskę: ... "wojsko czerwonego sztandaru stoi gotowe do śmiertelnej walki z wojskami orła białego"... "na Zachodzie ważą się losy wszechświatowej rewolucji, po trupie Polski wiedzie droga do ogólnego wszechświatowego pożaru"... "Na Wilno - Mińsk - Warszawę - marsz!".

Harcerze polscy w 1920 roku wypisali ofiarną i bohaterską kartę swojej historii w obronie Ojczyzny przed najazdem czerwonych barbarzyńców z Rosji. 1/

1/ Dokumenty i fakty, demaskujące kłamstwa komunistyczne, podaje książka "Naprzód Skauci!" - Harcerze w bojach 1914 - 1921 - napisana przez dra hm. S.W. Wojstomskiego, wydana przez Związek Harcerstwa Polskiego, Londyn, 1968, str. 103. -

Gdy się przegląda numery "Drużyny" i "Motywów" wydawanych w Warszawie, to uderza w nich propaganda komunistyczna na temat "przyjaźni do Rosji Radzieckiej", współpracy z sowieckimi Pionierami, walki o "rewolucyjny Vietnam", walki z "imperializmem Stanów Zjednoczonych A.P.", etc. Słowem, jest to typowy organ partii komunistycznej, wydawany dla agitowania młodzieży w duchu dogodnym polityce zaborczej Moskwy.

14 - FAŁSZOWANIE ZNACZENIA SŁÓW.

Długaszewi-Stalin wymyślił słowa-pokrywkę dla dyktatury komunistycznej, nazywając ją "nową demokracją" i "demokracją socjalistyczną". Wielu ludzi na Zachodzie Europy i w innych częściach świata daje się do dzisiaj na tę pokrywkę propagandową nabierać. Później Stalin zalecił propagandzie sowieckiej używanie słowa "socjalizm" zamiast słowa "komunizm". Takie fałszowanie znaczenia słów ułatwia komunistom nabieranie naiwnych na rzekomą ewolucję komunizmu.

W dzisiejszej Polsce partia komunistyczna /P.Z.P.R./ stosuje się służalczo do instrukcji płynących z Moskwy i stąd w prasie komunistycznej wydawanej w języku polskim znajdujemy coraz rzadziej słowo "komunizm", a coraz częściej słowa: socjalizm, demokracja socjalistyczna, i t.p.

Podobnie i w "Drużynie", w "Motywach" i w innych wydawnictwach ZHP w P.R.L. wiernie dostosowano się do instrukcji z Moskwy.

15 - FAŁSZOWANIE IDEOLOGII HARCERSKIEJ.

Wspomniany poprzednio Koźniewski w swoich książkach stara się udowodnić, a przynajmniej wmówić w czytelnika, że Harcerstwo w latach 1910 - 1945

nie miało żadnej własnej ideologii /!/
i że dopiero rewolucja bolszewicka i partia komunistyczna nadały ZHP właściwą, demokratyczną, postępową i harcerską ideologię /!/.

Jerzy Gaj w książce "Główne nurty ideowe w ZHP" stara się uzasadnić tezę, że twórcy Harcerstwa i jego przewodcy w latach 1918 - 1945 nie służyli żadnej ideologii harcerskiej, lecz rzekomo byli emisariuszami partii i programów politycznych, rozrywającymi organizację harcerską między sobą. Dla ułatwienia sobie zadania Gaj poprostu zlekceważył w swojej książce okres lat 1910 - 1920, tj. pierwsze dziesięć lat istnienia Harcerstwa, tak ważne dla ukształtowania się jego ideologii i uformowania organizacji. Aby ten okres przypomnieć, Harcerska Komisja Historyczna w Londynie wydała w 1970 roku zeszyt p.t. "Początki Ruchu Harcerskiego 1910 - 1920". A Gaj stara się zohydzić tych zasłużonych harcmistrzów, którzy twardo stali przy realizowaniu służby Bogu, Polsce i bliźnim. Gaj sugeruje czytelnikom, że zastąpienie tej rzekomej wielopartyjności dyktaturą jednej "postępowej" partii komunistycznej - jest dobrodziejstwem /!/ dla ZHP w Polsce.

Wreszcie Jerzy Majka - licząc, że ma już przygotowany teren w psychice młodzieży harcerskiej wymienionymi wyżej książkami - snuje nić kłamstwa dalej, wywodząc historię i tradycje ZHP w Polsce od komunistycznych tajnych grupek młodzieży w Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1918 - 1939.

Uchwała programowa nr. 1, powzięta na IV-ym zjeździe ZHP w Warszawie w październiku 1968 r., przyjmuje to kłamstwo za obowiązującą podstawę:

"Harcerstwo nawiązując do tradycji lewicy społecznej: KZMP, "Pioniera Polskiego", "Czerwonego Harcerstwa", ZWM, ZMP, a także do lewicowych nurtów w ZHP okresu międzywojennego"...

Równolegle z organizacyjnym opanowywaniem ZHP przez partię komunistyczną i z fałszowaniem historii lat 1910 - 1945, zabrali się komuniści do niszczenia Przyrzeczenia i Prawa Harcerskiego w ich historycznym brzmieniu, to jest do niszczenia ideowej podstawy organizacji harcerskiej. W rezultacie usunięto Boga z przyrzeczenia i prawa, usunięto wychowanie chrześcijańskie z programu /dawniej zastrzeżone statutowo/, zabroniono modlitw w obozach harcerskich, na wycieczkach, na zbiórkach, zabroniono chodzenia do kościołów drużynom i zastępom, utrudniono młodzieży spełnianie jej obowiązków religijnych, chrześcijańską miłość bliźniego usiłuje się zastąpić nienawiścią klasową i polityczną, Polskę wszechstanową zastąpiono Polską Ludową /która w rzeczywistości wcale ludową nie jest !/, a cały dotychczasowy światopogląd ideowo-wychowawczy uformowany w duchu harcerskim zastąpiono szerzeniem materialistycznego komunizmu i propagandą przyjaźni z Rosją Radziecką. Dawny statut ZHP, uchwalony wolnymi głosami wolnych harcmistrzów został od razu w początkach usunięty...

Zostawiono natomiast mundurki harcerskie, odznaki i formy zewnętrzne, zdając sobie sprawę z ich przyciągającego oddziaływania na młodzież.

Uchwała programowa IV-go zjazdu /Warszawa, październik 1968/ stawia sprawę bez obsłonek:

"Harcerstwo... organizacja... pracująca pod ideowym kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej".../"Drużyna", nr. 43, 1968/.

Możnaby słusznie przypomnieć staropolskie przysłowie o diable, który ubrał się w ornat i ogonem na mszę dzwoni.

16 - I C H "T R A D Y C J E".

Na poprzednich stronicach wskazywaliśmy na fałszowanie historii Harcerstwa przez komunistów: Koźniewskiego, Gaja, Majka i całą czeredę współpracowników "Drużyny" i "Motywów". Sekunduje temu miesięcznik pseudo ZHP- "Harcerstwo" - w Warszawie /Sejm, ul. Konopnickiej 6, pok. 240/, wydawany za pieniądze partyjno-rządowe, wyciśnięte z obywateli PRL. Sekundują również dziesiątki broszurek i książeczek. Tak każe rządząca totalistycznie monopartia, więc posłuszni karierowicze tak robią...

Ale czytelnika-harcersza /tego z prawdziwego zdarzenia/ uderza, że Majka i podobni, odcinając się od Skautingu i Harcerstwa, równocześnie usilnie fabrykują jakąś swoją "tradycję" komunistyczną, rzekomo "harcerską" i kurczowo trzymają się nazwy "Harcerstwo".

Przeglądamy 300-stronicową książkę: "Drużyna i ja". Podręcznik drużynowego drużyny młodszo-harcerskiej. Autorzy: Włodzimierz Grzelak i Piotr Rządca. Wyd. II. W.H. Warszawa 1968. Na str. 228-240 autorzy usiłują dać streszczenie owej nowej "tradycji", zaszczepianej polskiej młodzieży w drużynach.

Na początku książki tłumaczy się drużynowym, że w przeszłości byli jacyś "nostępowi" harcerze i "reakcyjni" harcerze. W rzeczywistości zaś albo byli i są prawdziwi harcerze /ki/, to jest tacy, którzy wyznają i w życie wcielają Przyrzeczenie i Prawo Harcerskie ustalone w toku rozwoju Harcerstwa w wolnej Rzeczypospolitej /patrz Statut ZHP z 1936 r./, albo byli i są ludzie, którzy odchodzą od Harcerstwa i jego Prawa, a więc przestają być harcerzami.

Dalej, nowy rodowód i nowe tradycje mają podobno wyrastać /jak się opowiada młodzieży w PRL/ z t.zw. "Wolnego Harcerstwa", /1922 - 1924/ które Harcerstwem wogóle nie było. 1/ W 1924 roku t.zw. "Wolne Harcerstwo", jak twierdzi się dziś w P.R.L. przekształciło się w "Pioniera", opanowanego przez działaczy komunistycznych, organizację nielegalną kierowaną przez Komitet Centralny nielegalnego komunistycznego Związku Młodzieży Polskiej. Dalej cytują autorzy organizację partyjną t.zw. "Czerwonego Harcerstwa", zorganizowaną /od 1926/ przez działaczy socjalistycznych. Wreszcie, powołują się wymienieni autorzy na KIMB /Klub im. Mieczysława Bema/, powstały w 1930 r. w Warszawie, którego członkowie chcieli "przerobić" Prawo Harcerskie w myśl "politycznego spojrzenia na stosunki społeczne". A dalej - powołują się autorzy książki na Krąg Instruktorski "Złota Strzała" w Warszawie "oraz inne środowiska postępowe /zwłaszcza krakowskie, gdzie działali Mieczysław Lewiński i Ignacy Fik/ 2/, występują /ce/ przeciwko klerikalizmowi i antysemityzmowi, przeciwko postępującej faszyzacji w oficjalnym nurcie wychowania harcerskiego" /str. 231/.

Wszystko to, co zacytowaliśmy wyżej, jest streszczeniem nastawień, artykułów i książek komunistów: Koźniewskiego, Gaja, Majki, artykułów w

1/ Por. "Wiadomości Urzędowe" Naczelnictwa Z.H.P., Warszawa, rok 1923, Nr.7, str. 91, punkt 113/15 p.t. Tak zwane "WOLNE HARCERSTWO". - "Wobec otrzymania wiadomości o organizowaniu przez Adama Ciołkosza oddziałów tak zw. "Wolnego Harcerstwa", Naczelnictwo Z.H.P. wyraźnie oświadcza, że organizacja ta nie jest skautową, a tym mniej harcerską, że Naczelnictwo za nią żadnej nie przyjmuje odpowiedzialności, a członkom Związku Harcerstwa Polskiego zabrania należenia do tej organizacji i popieranie jej w jakikolwiek pośredni czy bezpośredni sposób". —

2/ Obaj komuniści /Przyp. red./

w "Drużynie" i w "Motywach", gloryfikacji Lenina-Ulianowa /np. patrz "Harcerstwo" Nr.12 /1969 r. wyd. w Warszawie/, w całej prasie pseudo - harcerskiej w P.R.L., w przemówieniach i artykułach W. Kineckiego, S. Bohdanowicza, H. Mikrut i in., czyli płatnych politruków nasadzonych przez P.Z.P.K. na barki polskiej młodzieży zrzeszonej w drużynach.

Rodowód tej roboty i jej tradycja nie wywodzi się w żadnym razie z prawdziwego Harcerstwa.

Rodowód ten i tradycja wywodzi się wprost z czerwonej bolszewickiej Moskwy, z "konsomołu" i bolszewickiego "Pioniera".

Samy autorzy tej gwałtownie fabrykowanej "tradycji" muszą się czuć niepewnie, skoro do tej "tradycji" p o d k r a d a j ą wspaniałą tradycję Szarych Szeregów w A.K., zapisując ją na swoje konto. Ten propagandowy chwyt obliczony jest na to, że żyjący w P.R.L. członkowie Szarych Szeregów mają usta zakneblowane cenzurą i że nie będą śmieli protestować w obawie represji ze strony U.B.

Jest to właśnie ta partyjna skorupa, która dławí wolny oddech i życie polskiej młodzieży.

Nam, harcerzom na emigracji w wolnych krajach świata, serca biją współczuciem, gdy czytamy, jak to polskiej młodzieży w P.R.L. wkuwa się w głowę komunistyczne slogany o dobrotliwym Leninie-Ulianowie, który w rzeczywistości był jedną z najbardziej ponurych i krwawych postaci w dziejach, twórcą obozów koncentracyjnych i czerezwyczajki... Jak drużynom zaleca się obieranie za "swoich" bohaterów, komunistów-współpracowników Lenina-Ulianowa z szefem czerezwyczajki F. Dzierżyńskim na czele, katem i zdrajcą, którego pomnik plugawi naszą stolicę Warszawę... Jak zatruwają umysły i serca

propagandą "patriotyczno-internacjonalistycznego" wychowania, którego "patriotyzm" ma polegać na bezkrytycznym posłuszeństwie partii PZPR, a "internacjonalizm" na posłuszeństwie czerwonej Moskwie... Jak wprowadzenie sowieckich czołgów do Węgier i do Czechosłowacji i użyciem brutalnego gwałtu w stosunku do naszych sąsiadów nazywa się "internacjonalistycznym patriotyzmem" zamiast agresją..... Jak tłumaczy się, że sowieckie papierowe dekrety z 1917 r. i 1918 r. o przekreśleniu umów rozbiorowych "przywrociły" niepodległość Polsce, gdy każdy wykształcony człowiek wie, że niepodległość odzyskaliśmy dzięki zwycięstwu koalicji zachodnio-europejskiej i U.S.A. nad Niemcami, rozpadowi Rosji i politycznej w o l i naszego narodu oraz bohaterstwu naszych, polskich żołnierzy... Jak wreszcie przemilcza się rok 1920-y i pokrywa się milczeniem rok 1939, rok sojuszu Rosji Radzieckiej z hitlerowskimi Niemcami i wspólnego rozbioru Polski... Jak obłudnie przedstawia się młodzieży okupację Polski przez Sowietów w 1945 r. jako "wyzwolenie"...

Na szczęście, młodzież nasza doskonale orientuje się w wartości propagandowych kłamstw, made in Z.S.R.R., i starannie notuje w pamięci nazwiska partyjnych gorliwców i karierowiczów.

17 - CYFRY O STANIE ORGANIZACJI.

Według oświadczeń na IV-ym zjeździe w Warszawie w 1968 roku, organizacja obejmuje podobno dwa miliony młodzieży. Około 33,7% stanu organizacji to zuchy, a 62,8% harcerze. Instruktorów i instruktorek jest 67.830, w tym 3520 o stażu instruktorskim przekraczającym 10 lat i 9.782 o stażu instruktorskim ponad 5 lat. Olbrzymia większość instruktorów - to nowy

narybek. Procent nauczycieli-instruktorów wynosi 63.8%, a procent uczni-instruktorów zmalał do 23.2%. Główne źródło kadr instruktorskich stanowią młodzi nauczyciele, w większości partyjni i opłacani za pracę w ZHP. Jak już zaznaczaliśmy, płynność kadr według oficjalnych danych dochodzi do 30%, co świadczy o ogromnej płynności pracy w drużynach.

18 - ŚWIATOWA FEDERACJA MŁODZIEŻY DEMOKRATYCZNEJ.

W październiku roku 1919 zjazd Komsomołu czyli Komunistycznej Młodzieży w Rosji uchwalił: "Uznając Skauting za system czysto burżuazyjnego, fizycznego i duchowego wychowania w kierunku imperialistycznym, zjazd stwierdza konieczność niezwłocznego rozpadzenia wszystkich istniejących w Rosji Sowieckiej organizacji skautingowych." /cytujemy ze zbioru uchwał "Nasze sjezdy", str. 30, punkt 2-gi, wyd. Leningrad, 1925/.

Oto znakomita ilustracja "braterskiego i międzynarodowego" podejścia do młodzieży, dobrowolnie zrzeszonej w organizacjach niekomunistycznych!

To uchwalone "rozpadanie" robiła czerezwyczajka przy pomocy młodzieży komunistycznej, aresztując i mordując skautów rosyjskich i polskich. Zginął wtedy naczelnik skautów rosyjskich, dr. Anochin, zamordowany przez czerezwyczajkę w Kijowie. Ginęli skauci i skautki w Leningradzie /Piotrogradzie/, w Moskwie, w Charkowie, w Kazaniu i w innych miastach Rosji. W roku 1919 zamordowani zostali w Kijowie: Józef Kiernicki, Maryan Nekrasz, Józef Domaniewski, Bożydar Żłobnicki, Karol Basniski, Piotr Borkowski, Tadeusz Sawicki - harcerze i przyjaciele Harcerstwa. x/

x/ Dnia 17 marca 1918 r. Naczelnictwo Harcerstwa na Rusi i w Rosji /Kijów/ wydało rozkaz o powrocie harcerek i harcerzy do Polski, nakazując, aby ten powrót odbył się w porządku i w miarę możliwości z majątkiem drużyn. Rozkaz podpisał dh. Roman Bniński, z-ca N-ka Harcerzy, dha S. Sedlaczka. /Przyp. red./

Ta sama zasada prześladowania i mordowania skautów /harcerzy/ była stosowana w czasie drugiej wojny światowej. W latach 1939 - 1945 aresztowano i wywieziono w głąb Rosji, a częściowo wymordowano setki harcerzy /harcerek/ z ziem wschodnich Rzeczypospolitej, zagarniętych siłą przez Z.S.S.R. Trudno jest ustalić listę nazwisk, ale H.K.H. rozpoczęła tę żmudną pracę. W 1941 r. zamordowano w Katyniu hm. Władysławą Nekrasza, k-ta Chorągwi Wołyńskiej, hm. Olgierda Grzymałowskiego, członka Główniej Kwatery Harcerzy, hm. Jana Grabowskiego, Sekretarza Generalnego Z.H.P., hm. Mieczysława Chmielewskiego, członka G.K.H...

Jednakże w Rosji bolszewickiej wykorzystano atrakcyjność Skautingu dla młodzieży i utworzono organizację pod nazwą "pionierzy", która to organizacja zewnętrznie przypomina Skauting /mundurki, wycieczki, stopnie, sprawności etc/, ale jej celem programowym jest wyszkolenie przyszłych komunistów.

W książce "Partia, Komsomoł i Młodzieży Pioniery" /R.K.S.M. - Moskwa 1925/ na str. 262 czytamy: ... "Ruch Pionierów nie jest wcale instytucją dla dzieci, lecz jest organizacją bojową dzieci pod kierunkiem partii i Komsomołu".

Rozmyślnie przypomnieliśmy szereg wydarzeń i uchwał komunistycznych z przeszłości, aby ułatwić zrozumienie sensu tego, co obecnie robią komuniści moskiewscy na terenie międzynarodowym i na terenie młodzieży harcerskiej w P.R.I.

O poczynaniach komunistów w Polsce mówi cały ten zeszyt, a o poczynaniach na terenie międzynarodowym - niżej.

Zaczęło się od t.zw. "Międzynarodówki Młodzieży Komunistycznej", będącej jednym z wydzielów t.zw. Kominternu, czyli Międzynarodówki Komunistycznej z centralą w Moskwie. Centrala międzynarodowej roboty wywrotowej wśród młodzieży przybierała rozmaite szyldy i tworzyła rozmaite agentury w różnych krajach, sięgając do rozmaitych form organizacyjnych i do młodzieży w różnym wieku, od lat 7-iu i niżej /grupy odpowiadające naszym "zuchom"/, do 10-ciu po 16-cie /"pionierzy"/, aby następnie tę młodzież komunistycznie "urobiłą" przekazywać do Związku Młodzieży Komunistycznej.

Od 1945 r. ten dział pracy komunistycznej /nad młodzieżą/ podlega "Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej". Założenie tej centrali zostało postanowione w Moskwie, a formalne powołanie jej do życia za-inscenizowano dnia 10 listopada 1945 r. ... w Londynie, na t.zw. Światowym Kongresie Młodzieży. Dziś oficjalna centrala "Federacji" mieści się w Budapeszcie, przy ul. Benczur Nr. 34. A faktyczne poufne kierownictwo... w Moskwie.

Wspominany już komunista Jerzy Majka w książce p.t. "W językach mówimy stu" /Warszawa, 1964/ pisze, że ... "samych komisji regionalnych, zajmujących się problemami młodzieży w określonych regionach geograficznych świata działa sześć - Europejska, Azjatycka, Afrykańska, Północno-Amerykańska, Ameryki Łacińskiej i Środkowego Wschodu. Bowiem wszędzie tam działają organizacje należące do ŚFMD lub współdziałające z nią".. /str. 317/.

Kto to finansuje? Sama młodzież? Niech nikt nam nie próbuje wmawiać, że olbrzymie sumy potrzebne na taką robotę, jest w możliwości łożyć sama

młodzież. Subsydia idą ze źródeł komunistycznych, z pieniędzy wyduszonych z niewolonych przez Moskwę narodów.

Majka wyjaśnia, że... "wszystkie te organizacje odczuwają potrzebę /podkreślenie nasze/... wspólnych akcji i przedsięwzięć". Jakich akcji i przedsięwzięć? Oczywiście takich, jakie są potrzebne czerwonej Moskwie, jak: propaganda na rzecz Z.S.S.R. /Rosji/, propaganda przeciwko Stanom Zjednoczonym, propaganda na rzecz komunistów w Wietnamie i tp. Fotograficzną próbkę takiej propagandy w stosunku do agresji komunistycznej w Kambodży znajdzie czytelnik w drugiej części niniejszego zeszytu.

Tenże Majka podaje na str. 318-ej, że do ŚFMD z Polski należą: "dwa i pół miliona młodych Polaków-harcarzy, członków Związku Młodzieży Socjalistycznej, Związku Młodzieży Wiejskiej i Zrzeszenia Studentów Polskich". Oczywiście, wszystko to są organizacje kierowane przez P.Z.P.R.

Z 21 organizacji pionierskich z różnych krajów, jakie Majka wylicza, dwanaście z nich ma w swoich godłach trzy płomienie czerwone, a osiem - gwiazdy pięcioramienne.

W P.R.L. organizuje się w Cieplicach t.zw. "Międzynarodowe Pionierskie Obozy Pokoju" w ramach Międzynarodowej Akcji Letniej - "MALTA". Do tych obozów przyjeżdżają goście członkowie ŚFMD. W Polsce partia komunistyczna zorganizowała pod firmą pseudo-ZHP około 18-tu takich obozów "pokoju".

19 - K O N K L U Z J E.

Związek Harcerstwa Polskiego powstał i rozwinął się w latach 1910-1939 dzięki b e z i n t e r e s o w n e j pracy tysięcy harcmistrzów i działaczy harcerskich. Pieniądzy za tę pracę nie brali. Na niczyje utrzymanie

nie poszli. Służyli idei, wielkiej idei. Bo Harcerstwo, to wielki ruch ideowo-społeczny, nawskroś demokratyczny, oparty o zasady chrześcijaństwa, samowychowujący nowego, lepszego człowieka, pozbawionego przesądów klasowych i ustosunkowującego się do wszystkich z miłością bliźniego.

Co zrobiła partia komunistyczna w P.R.L. z tego wspaniałego odrodzieńczego Ruchu? Zniewoliła młodzież i organizację ZHP, zdegenerowała ideę, dała nieharcerską, partyjną i niepolską treść, dąży do wyszkolenia janczarów Moskwy.

Zróbmy spokojne, rzeczowe porównanie przeszłości harcerskiej organizacji i teraźniejszości w P.R.L. - na podstawie wyłożonych wyżej faktów i dokumentów.

1. - Harcerstwo opiera się jak na kamieniu węgielnym na P r z y -
r z e c z e n i u i P r a w i e H a r c e r s k i m w
u j ę c i u c h r z e ś c i j a ń s k i m. System samowychow-
wania harcerskiego zbudowany jest na metodzie kształcenia cha-
rakteru jednostki dla pełnej służby Bogu, Polsce i bliźnim -
przez całe życie.

1.^a Partia komunistyczna w P.R.L. p r z e k r e ś l i ł a ten
cel i metodę, nadając ZHP treść całkowicie mu obcą, antychrześ-
cijańską, materialistyczno-komunistyczną, dążąc do utworzenia
z ZHP masowej partyjno-politycznej organizacji młodzieży, pod-
porządkowanej dyrektywom czerwonej Moskwy.

2. - Z.H.P. było organizacją s a m o r z ą d n ą, w której wolne
zjazdy harcmistrzów w wolny, demokratyczny sposób ustalały

wszystkie żywotne sprawy organizacji. Zjazdy te i władze harcerskie wytyczały programy pracy i sposoby ich realizacji, dbając o zachowanie niezależności ZHP od partii politycznych, wychodząc z założenia, że ZHP powinno służyć całej Polsce, a nie jakiegokolwiek partii.

2^a - Partia komunistyczna w sposób dyktatorski opanowała organizację ZHP w P.R.L., uniemożliwiając prawdziwym ideowym harcmistrzom pracę ideowo-wychowawczą według dawnego programu harcerskiego, a wprowadzając do Głównej Kwatery, Naczelnej Rady, Komend Chorągwi i Komend Hufców swoich partyjnych agentów. Są oni finansowo uzależnieni i organizacyjnie podporządkowani dyrektywom partii, którym muszą być posłuszni.

3. - Harcerstwo w latach 1910 - 1939 przeciwstawiało się wciąganiu organizacji ZHP i młodzieży harcerskiej do akcji partyjno-politycznej, wychodząc z założenia, że zadaniem Harcerstwa jest wychowywać, a nie zajmować się walką partyjną. Po dojściu do pełnoletności, czy do lat akademickich, każdy harcerz i harcerka ma swobodny wybór partii politycznej, ale już poza organizacją ZHP.

3^a - Komuniści dążą do zupełnie odwrotnych celów. Dążą oni do wciągnięcia dzieci i młodzieży do bezpośredniej akcji i walki partyjno-rewolucyjnej, planowanej i organizowanej

przez Moskwę dla celów imperialistycznej agresji komunistycznej.

Można więc dziś z pełną słuszością powiedzieć, że dzisiejsza organizacja ZHP w PRL nie jest Harcerstwem, mimo identyczności nazwy i identyczności mundurków i odznak.

A gdyby w P.R.L. dziś młodzież polska zapragnęła organizować niezależne, prawdziwe Harcerstwo, to twórcy jego znaleźliby się w komunistycznym więzieniu. Tak, jak przez komunistyczne więzienia przeszła już liczna rzesza uczciwych harcmistrzyń i harcmistrzów, wiernych Przyrzeczeniu i Prawu Harcerskiemu, liczne rzesze członków "Szarych Szeregów" i członków "Hufców Polskich".

20 - POSTAWA POLSKIEJ MŁODZIEŻY.

Czy młodzież polska w kraju zdaje sobie sprawę z ciążącej nad jej życiem dyktatorskim uciskiem partii, zależnej od imperialistycznego sąsiada?

Wszystkie wiadomości z obecnej Polski potwierdzają opinię, że młodzież nasza doskonale zdaje sobie sprawę z sytuacji i z zamiarów i poczynañ komunistów. Młodzież ta jednak zdaje sobie również sprawę z grożącego Polsce niebezpieczeństwa odradzającej się niemieckiej potęgi, nie mniej zaborczej od Rosji. Młodzież polska zaciska zęby, świadoma bezcelowości jawnego oporu w obecnej chwili, świadoma kłamstw, którymi ją partia częstuje, świadoma konieczności przetrwania bez ponoszenia niepotrzebnych ofiar, które spowodowałyby demonstracyjny i na razie do niczego nie prowadzący opór. Młodzież milczy. Do czasu. Dyskutuje tylko w małych zaufanych gronach. Wie, że życie polskie omotane jest dziś przez sieć szpiegów.

I czeka. Myśli o lepszej przyszłości. A tymczasem wykorzystuje umiejętnie wszystkie możliwości, jakie daje dzisiejsza organizacja pseudo ZHP: wycieczki, obozy, sporty, zabawy, zwiedzanie kraju ojczystego, naukę języków, naukę sprawności harcerskich. Młodzież świadomie wykorzystuje możliwości awansu społecznego. A równocześnie chętnie ucieka od miejskiej rzeczywistości, by czuć się swobodniejszą na łonie przyrody. Młodzież dużo się uczy. Oczywiście, są i upadki i odpadki, które powoduje załgany system rządowo-partyjny. Ale nie jest tego tak dużo, jakby z odległości emigracyjnej można było przypuszczać.

Jest rzeczą radosną, że młodzież w P.R.L. zorganizowana w drużyny, ujawnia dużą i dodatnią a k t y w n o ś ć s p o ł e c z n ą, jak opieka nad chorymi, nad starcami, nad sierotami, nad niewidomymi, pomoc w gaszeniu pożarów, pomoc w żniwach, pomoc w czasie katastrof powodziowych, ochrona i rejestracja zabytków, pomoc w regulacji rzek, naprawa mniejszych mostów. Młodzież w obozach w czasie wakacji nawiązuje łączność z dziećmi wiosek, wciąga je do swoich zabaw, gier i sportów. Zaprasza - jak to było od samego początku Harcerstwa - na gawędy obozowe przy ognisku... Młodzież nasza ma pełną świadomość, że robi to wszystko dla Polski w myśl wskazań harcerskich - a nie dla partii komunistycznej.

Ciekawą rzeczą jest, że młodzież rozumie przymusową sytuację nauczycieli-drużynowych, należących do partii dla kawałka chleba i chętnie przyjmuje ciche z nimi porozumienie: pisz sobie swoje raporty, nie będziemy ci przeszkadzać ani nie wyspiemy, ale i ty nam nie przeszkadzaj. Niestety, w ten sposób wytwarza się atmosfera "wzajemnej poręki i kłamstwa", która jest niewątpliwie antwychowawcza, lecz często bywa jedynym

praktycznym wyjściem z sytuacji. Winę za to zakłamanie ponosi obecny komunistyczny reżym. I to jest jedna z plag życia w P.R.L.

"Nasza polska młodzież, pełna fantazji, serca, temperamentu i pomysłowości, jest spostrzegawcza i bacznie obserwuje swoich przewódców w ZHP, którzy związali się z partią. Nie darzy ich zaufaniem. Świetnie zdaje sobie sprawę, kto wszedł do partii z przymusu, dla chleba, dla utrzymania rodziny, a kto dla k a r i e r y. Tymi ostatnimi pogardza i wie, że nastanie czas, kiedy się z nimi porachuje"... pisze jeden z harcerzy-studentów. /Nazwiska nie wymieniamy ze zrozumiałych powodów/.

"Przedwojenne książki harcerskie są podawane z ręki do ręki i szeregi zastępów prowadzi po cichu dawną rzetelną pracę harcerską. A książka harcerska z emigracji jest niezwykłym skarbem"... pisze ten sam harcerz.

Na emigracji mało zdają sobie sprawę, że młodzież nasza w Polsce jest głęboko patriotyczna i czuła na krajowe osiągnięcia, jak odbudowa Warszawy, rozbudowa przemysłu, ulepszenie dróg i t.p. Młodzież wie, że tego nie dokonało kilkuset komunistów na państwowych kierowniczych stanowiskach, lecz wysiłek c a ł e g o narodu, z czego młodzież nasza jest dumna.

Ale ta sama młodzież jest świadoma wysysania gospodarczego Polski przez Z.S.R.R. i politycznego jej niewolenia.

Na emigracji za mało uprzytamniamy sobie, że określenie "młodzież w P.R.L." ma dwa oblicza: jedno - skorupa komunistyczna gniotąca młodzież, drugie - masy polskiej patriotycznej młodzieży.

Myślimy, że ta wspiana polska młodzież będzie miała kiedyś ostatnie słowo w odbudowaniu prawdziwej organizacji harcerskiej w wolnej Polsce. A na dziś oczekuje ona od emigracyjnej młodzieży głośnego mówienia na cały

świat tego, czego w P.R.L. mówić nie wolno. Oczekuje mówienia całej
p r a w d y o sytuacji w P.R.L. Oczekuje też zrozumienia swojego tru-
dnego położenia i pomocy, przede wszystkim duchowej.

A młodzież e m i g r a c y j n a ? Przecież to ta sama polska mło-
dzież, tylko rozsiata po rozmaitych kontynentach, ale wierna Idei Harcer-
skiej. Utworzyła ona Z.H.P. na obczyźnie. Jest to prawdziwe Harcerstwo.
Zadaniem jego jest przechować klejnot Prawa Harcerskiego, wyrobić mło-
dzież na dzielnych ludzi i Polaków, pomagać braciom w Polsce... i kie-
dys... może nawet niezaślęgo... dopomóc w odbudowaniu prawdziwego Har-
cerstwa na w o l n e j p o l s k i e j z i e m i. Czuwajcie
wszyscy!

21 - ODEZWA ŚWIATOWEGO ZJAZDU Z.H.P.

W LONDYNIE W 1970 r.

W dniach 28 - 31 sierpnia 1970 r. odbył się w Londynie pierwszy świa-
towy zjazd Z.H.P. Obecnych było 109 delegatów z wszystkich państw wolne-
go świata, w których pracują drużyny harcerek i harcerzy.

Przybyli na Zjazd delegaci z Argentyny, Australii, Belgii, Francji,
Kanady, Niemiec Zach., Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Włoch.

Zjazd ten odbył się prawie w 25 lat od zjazdu w Enghien pod Paryżem,
w 1946 r., który powziął historyczną już dziś decyzję kontynuowania pra-
cy harcerskiej w wolnym świecie w oparciu o służbę Bogu, Polsce i bliźnim.
Z tym Zjazdem łączyły się też dwie wielkie rocznice. Są to: 50-letnia
rocznica wielkiej bitwy pod Warszawą w 1920 roku, w której armia polska
rozbiła armię najeźdźców z bolszewickiej Rosji, i 60-lecie Harcerstwa,
które od początku swojego istnienia wiązało się z ideą walki o

niepodległość Polski.

Zjazd ten stwierdził dwie doniosłe rzeczy: że łączy nas zwartość organizacyjna i ideowa poprzez cały świat i że zasady ideowe i organizacyjne zawarte w statucie z 1936 r. są podstawą działalności Harcerstwa poza Polską.

Słowa otuchy dla młodzieży w Polsce

Następująca rezolucja została powzięta przez aklamację:

Światowy Zjazd Związku Harcerstwa Polskiego, zwołany w 60-lecie nieprzerwanej służby harcerskiej:

1. ZAPEWNIŁ NARÓD POLSKI, że Związek Harcerstwa Polskiego, którego część działa w wolnym świecie, pozostaje wierny harcerskiej tradycji ofiarnej służby Bogu, Polsce i bliźnim i w tym duchu prowadzi szeroką działalność.
2. WYRAŻA WIARĘ, że w Kraju w sercach młodego pokolenia jak i w sercach tych, którym dana była służba w szeregach polskiego Skautingu i Harcerstwa, żyją nadal prawdy stanowiące fundament ideowy Związku Harcerstwa Polskiego i że trwa tam prawdziwy Ruch Harcerski, który nie może przejawić się w zorganizowanych formach.
3. STWIERDZA, że młode pokolenie harcerek i harcerzy urodzone i wychowane z dala od Polski, nie zrażone ciężkimi doświadczeniami dziejowymi własnego narodu, zawsze gotowe jest oddać Bogu i Polsce wszystko - ciała, serca i dusze.
4. Przesyła młodzieży w Polsce serdeczne pozdrowienia oraz słowa otuchy na dalsze lata pracy i walki, w których wspólnym wysiłkiem przybliżamy dzień wolności,
/Odezwę tę przedrukowała cała prasa emigracyjna/.

22 - OBJAŚNIENIA SKRÓTÓW

W tekście oznaczono szereg organizacji komunistycznych dla młodzieży skrótami, przez te organizacje używanymi. Niżej podajemy objaśnienia skrótów, korzystając z "Małej Encyklopedii Powszechnej", Państwowego Wydawnictwa Naukowego, Warszawa, 1959. /Komentarze nasze/.

- Z.W.M. - Związek Walki Młodych - organizacja młodzieżowa utworzona konspiracyjnie w 1942 r., związana z partią komunistyczną /P.P.R./. W ramach ZWM powstał w 1945 Akademicki Związek Walki Młodych /AZWM/ "Życie", który w 1948 wraz z ZWM wszedł w skład Związku Młodzieży Polskiej.
- Z.M.P. - Związek Młodzieży Polskiej w P.R.L. /młodzież komunistyczna/ powstał w 1948. Włączono do niego przymusowo Z.M.D., OM.TUR, Związek Młodzieży Polskiej "Wici". Ściśle współdziałał z PZPR, wychowując młodzież skupioną w swoich szeregach na zasadach marksizmu-leninizmu. W 1956 uległ zupełnemu rozbiciu wewnętrznemu. Z tego powodu władze komunistyczne rozwiązały ZMP. Miejsce rozwiązanego ZMP zajęły: Związek Młodzieży Socjalistycznej /ZMS/ i Związek Młodzieży Wiejskiej /ZMW/.
- OM.TUR. - Organizacja Młodzieży TUR. - TUR: Towarzystwo Uniwersytetów Robotniczych - zostało założone w niepodległej Polsce w 1923 r. w oparciu o Polską Partię Socjalistyczną /PPS/. W okresie okupacji hitlerowskiej 1939 - 1945 działa konspiracyjnie, w 1945 wznowia jawną działalność. W 1948 pod naciskiem komunistycznym na OM.TUR. jej agendy "przejął" nowopowstały komunistyczny ZMP.
- Z.M.S. - Związek Młodzieży Socjalistycznej utworzony w styczniu 1957, po rozwiązaniu ZMP. - Działa wśród młodzieży miejskiej, pracuje pod kierownictwem PZPR, jest odpowiednikiem sowieckiego Komsomołu w miastach.
- Z.M.W. - Związek Młodzieży Wiejskiej - utworzony w 1957, po rozwiązaniu ZMP. W dążeniach ideowych nawiązuje do KZMP /przedwojennego Komunistycznego Związku Młodzieży Polskiej/, Związku Młodzieży Wiejskiej RP. "Wici", do ZMP. Obejmuje teren wiejski, współpracuje ściśle z ZMS i podlega PZPR, jest odpowiednikiem sowieckiego Komsomołu na wsi.
- U.B. - Urząd Bezpieczeństwa w P.R.L. - policja komunistyczna, wzorowana na sowieckim N.K.W.D., spadkobierczyni czerezwyczajki

utworzonej przez Lenina i Dzierżyńskiego. U.B. jest
znienawidzony przez cały naród polski.

Uwaga. Zestawienie nazw organizacji komunistycznych dla młodzieży
wskazuje na tendencję kamuflowania bolszewizmu słowami "polski" -
"socjalistyczny" - "demokratyczny". Również przebija tendencja
komunistów eksploatowania cudzych zasług, jak zasługi T.U.R. lub
"Wici". Ta sama taktyka jest stosowana w stosunku do Z.H.P. lub
"Szarych Szeregów". -

... "Strzeżcie się fałszywych proroków, którzy przychodzą do was w owczej
skórze, a wewnątrz są drapieżnymi wilkami. Poznacie ich po ich owocach."
/Ewangelia św. Mateusza, 7, 15-16/.

KSIĄŻKI hm. ALEKSANDRA KAMIŃSKIEGO o ZUCHACH
są na komunistycznym INDEKSIE !

W miesięczniku "HARCERSIWC" - Warszawa - nr. 5/6 z 1970-go roku wydrukowano
list-spełniony hm. Marii Furmanek do dha hm. PL. W. Kineckiego - o wznowie-
nie wydań książek hm. Aleksandra Kamińskiego o zuchach /tytuły : Antek
Cwaniak, Książka Wodza Zuchów, Krąg Rady/, podkreślający ich wielką war-
tość wychowawczą i potrzebę w pracy zuchowej. Na list ten odpowiedział
publicznie W. Kinecki odmową drukowania nowych wydań, wykrętnie tłumacząc,
że książki te są "przestarzałe", nieprzydatne współcześnie, zawierają
"o b o a naszemu wychowaniu tezę" etc. Krótko mówiąc, odcięli się ko-
muniści nie tylko od systemu skautowego, ale również i od systemu zuch-
owego, w którym dorobek pisarski hm. Al. Kamińskiego zajął czołowe miejsce
w światowej literaturze zuchowej. Komuniści rządzący dyktatorsko w pseudo
Z.H.P. w P.R.L. żeglują już otwarcie tylko ku sowieckim wzorom. -

23 - BIBLIOGRAFIA

Harcerska Komisja Historyczna otrzymała w okresie lat 1966 - 1970 siedemnaście obszernych relacji o akcji komunistów na terenie młodzieży w P.R.L. oraz przeszło czterdzieści listów ze środowisk harcerskich, z rozmaitych miejscowości. Relacje te i listy nadeszły drogą prywatną, często drogą okreśną. Nadesłane informacje zostały starannie zbadane. Rzecz świadcząca o ich prawdziwości, to nie tylko wiarygodne źródła, ale również wzajemne pokrywanie się i uzupełnianie informacji. Harcerska Komisja Historyczna przestudiowała te materiały, a następnie wykorzystała do opracowania szeregu rozdziałów niniejszego zeszytu. Relacje te i listy z Polski zostały zniszczone, aby ich autorzy mieli pełną gwarancję dyskrecji z naszej strony.

Drugim źródłem informacji były wydawnictwa, z których najważniejsze wymieniamy niżej w trzech grupach.

A. Wydawnictwa państwowe w P.R.L. /1945 - 1970/

1. - "Nowa Szkoła". - Miesięcznik społeczno-pedagogiczny. Wydaje Ministerstwo Oświaty. Warszawa. Nr. 11.1963. - Zeszyt zawiera wypowiedź W. Tułodzieckiego, Ministra Oświaty: "O zadaniach ZHP w szkole", artykuły: Z. Zakrzewskiej, W. Grzelaka, W. Dewitzonej, J. Kuronia, R. Bonieckiej, E. Dehnel i innych, dające autorytatywne naświetlenie komunizowania drużyn reżymowego Z.H.P.-
2. - "Drużyna". - Tygodnik społeczno-wychowawczy instruktorów ZHP, MKI i ruchu przyjaciół harcerstwa. Roczniki 1967, 1968, 1969.- Pismo ilustrowane, informacyjno-propagandowe w duchu nakazanym przez PZPR. - Gloryfikuje komunizm, RZPR, Lenina i Rosję. Sporo informacji z terenu. -
3. - "Motywy". - Jest to dawna "Drużyna", przemianowana w 1969 r. na "Motywy". Charakter pisma jak wyżej, bez zmian. -
4. - "Harcerstwo". - Miesięcznik ZHP. - Roczniki 1967, 68 i 70. - Zawierają sporo informacji technicznych, informacji z terenu i zwykłą propagandę komunistyczną. Nr. 12-ty z grudnia 1969 całkowicie został poświęcony gloryfikacji i propagandzie Lenina-Ulianowa i Rosji bolszewickiej. -
5. - "Ognie i ogniska". - Kazimierz Koźniewski. Warszawa 1961. - Str. 253. - Książka podająca szereg informacji z historii ZHP, niestety w wielu wypadkach fałszywie naświetla ludzi, motywy ich działania i zdarzenia z życia ZHP. Autor usiłuje wmówić w czytelnika, że Harcerstwo nie miało żadnej ideologii /!/. -
6. - "Główne nurty ideowe w ZHP w latach 1918 - 1939". - Jerzy Gaj. Warszawa 1966. Str. 183. Autor fałszywie przedstawia motywy działania szeregu wybitnych instruktorów harcerskich, fantazjuje na temat ich rzekomej przynależności partyjnej, robi z instruktorów harcerskich agentów partyjnych, zajadłe kłócących się między sobą i rzekomo nie dbających o dobro Harcerstwa. Gaj robi świadomą krzywdę zarówno Harcerstwu jak i wielu wybitnym instruktorom

harcerskim, z których większość już nie żyje i nie może odpowiedzieć Gajowi tak, jak na to zasłużył. Książka robi wrażenie typowego "zamówienia partyjnego", aby - po fałszywej tezie Koźniewskiego, że Harcerstwo rzekomo nie posiada ideologii - posunąć sprawę zniekształcania historii Harcerstwa dalej: że dopiero komuniści dali ZHP odpowiednie kierownictwo i prawdziwą "postępową" ideologię. Książka bezwartościowa dla prawdziwego Harcerstwa. -

7. - "Kartki z historii i tradycji". - Autor Jerzy Majka. - Cykl artykułów w "Drużynie" i w "Motywach" w latach 1968 i 1969. Jako "konsultant" podpisuje je również J. Gaj, dr. - Całość ma wyjść w wydaniu książkowym. Majka kontynuuje fałszowanie historii, rozpoczęte przez swoich dwóch poprzedników, wykazując jeszcze więcej cynizmu. Z faktu przeniknięcia kilku komunistów do ZHP przed rokiem 1939 fabrykuje całą legendę o "postępowej tradycji" reżymowego ZHP w PRL. Bezceremonialnie zapisuje zasługi innych na konto tradycji komunistów w ZHP w PRL. Stosuje metodę podkradania, zademonstrowaną w "Programmie Komunistycznego Internacjonalu" /Moskwa 1936/, gdzie III-cia Międzynarodówka Komunistyczna /Komintern/, stojąca na stanowisku terroru, grabieży i rewolucji, przywłaszcza sobie dorobek i tradycje I-ej i II-ej Międzynarodówek, stojących na stanowisku zupełnie innym niż komuniści, potępiającym terror i propagującym zasady demokracji. Majka m.in. podkrada tradycję "Szarych Szeregów", w których wogóle komunistów nie było, gdyż komuniści szli do A.L. - Książka bezwartościowa, wnosząca zamęt w pojęcia ludzi nieobeznanych z prawdziwą historią Harcerstwa. Prawdopodobnie autorowi o to właśnie chodziło. -
8. - "W językach mówimy stu". - Jerzy Majka. Str.335. Warszawa 1964. - Książka opisuje w sposób entuzjastyczno-propagandowy "Światową Federację Młodzieży Demokratycznej" /ekspozytura czerwonej Moskwy/ i szereg organizacji do niej należących. -
9. - "Bogowie naszej planety". - S. Bratkowski. Str.250. Warszawa 1966.- Książka propagandowa, błyskotliwie napisana, antyreligijnie ujęta, pod wielu względami nieścisła, ma na celu podrywanie w młodej wierze religijnej. Chrześcijaństwu poświęca autor 47 stron, ale nigdzie nie opisuje treści nauki Chrystusa Pana, natomiast nacisk kładzie na błędy ludzi w Kościele. W bibliografii dotyczącej chrześcijaństwa podał 23 książki, przeważnie autorów nastawionych antychrześcijańsko, ale "zapomniał" podać... NOWEGO TESTAMENTU !
10. - "Drużyna i ja". - W. Grzelak i P. Rządca. Str. 305. Warszawa 1968.- Podręcznik drużynowego drużyny młodszoharcerskiej. - Rzecz napisana jak szkolny podręcznik. Cienia entuzjazmu harcerskiego dawnych książek harcerskich znaleźć w niej nie można. Skrót historyczny wg. Koźniewskiego, Gaja i Majki, omówiliśmy w treści niniejszego zeszytu. -

11. - "Polsce Ludowej serca, myśli i czyn". - Zbiór materiałów, wystąpien w dyskusji, uchwał IV Zjazdu ZHP, Warszawa 14-16.X.1968 r. Str. 293. Warszawa 1969. - Książka zawiera materiały orientujące czytelnika, w jakim kierunku komuniści prowadzą krajowy ZHP. -
12. - "Harcerski Uniwersytet Społeczny". - I. t.str. 219, II.t. str.142. Warszawa 1968. - Są to tomiki, omawiające zagadnienia Polski, świata, polityki, wojny, historii, wychowania, kultury, wychowania "patriotyczno-internacjonalistycznego", Vietnami, etc., z punktu widzenia marksizmu i leninizmu. Pod słowem "uniwersytet" rozumie się zazwyczaj ośrodek obiektywnie traktowanej nauki na wyższym poziomie. Tomiki te nie mają nic wspólnego z takim podejściem do wiedzy. Są to poprostu komunistyczne wydawnictwa propagandowe.
13. - "Mała Encyklopedia Powszechna". - Str. 1124. Państwowe Wydawnictwo Naukowe. Warszawa 1956. - Mała encyklopedia ułożona według założeń leninizmu i interesów partii komunistycznych. Korzystano z niej w czasie redagowania niniejszego zeszytu. -
14. - Książki Marksa, Lenina-Ulianowa, Bronsteina-Trockiego, Stalina-Dżugaszwili, Bucharina i in. są kluczem do zrozumienia dzisiejszej polityki czerwonej Moskwy wobec Polski i młodzieży polskiej. Omówienie tych prac przekracza jednak skromne ramy niniejszego zeszytu.

Uwaga. - Większość wymienionych wyżej książek wydano pod firmą "Wydawnictwo Harcerskie", pod którym nie należy dopatrywać się jakiegos samodzielnego wydawnictwa młodzieży harcerskiej. Jest to poprostu szyld, pod którym działa placówka partyjno-państwowa dla produkowania wydawnictw przeznaczonych dla młodzieży w drużynach. -

B. Wydawnictwa w Rzeczypospolitej Polskiej /1918 - 1939/.

1. - "Nasze dzieje. Geneza Harcerstwa Polskiego". - Dr. Tadeusz Strumiłło, Harcmistrz Rzeczypospolitej. Warszawa, w rocznikach "Harcmistrza" za lata 1925 i 1926. - Cykl świetnych artykułów jednego z najwybitniejszych współtwórców Harcerstwa i Z.H.P. Artykuły te zadają kłam fantazji i fałszom Koźniewskiego, Gaja i Majki. Harcerska Komisja Historyczna w Londynie przygotowuje książkowe wydanie tych artykułów.
2. - "Historia Harcerstwa Polskiego 1910 - 1935". Zarys ogólny. Wacław Błazejewski, hm. Str. 348. Wyd. 2-gie. Harcerskie Biuro Wydawnicze. Warszawa 1935. - Bardzo szczegółowa historia Harcerstwa do roku 1935-go, prowadzona chronologicznie, z dużą ilością fotografii i dokumentów. -
3. - "Harcmistrz". Roczniki. Warszawa. - "Harcmistrz" był organem urzędowym Naczelnictwa Z.H.P. w Polsce Niepodległej i pismem instruktorów harcerskich.

4. - "Wiadomości Urzędowe". Roczniki. Wydawnictwo Naczelnictwa Z.H.P. w Polsce Niepodległej. Zawierał: sprawozdania Zjazdów Walnych, Zjazdów Naczelnej Rady, rozkazy, uchwały, statystyki etc. -
5. - "Harcerze w bojach w latach 1914 - 1921". - Władysław Nekrasz. - 2 tomy, str. 720. Księgarnia Główna Wojskowa. Warszawa 1931. - Udokumentowana praca historyczna, obficie ilustrowana, o udziale Harcerstwa w walkach o niepodległość Polski, z Niemcami i Rosją. Obszerne opracowanie roku 1920-go, kiedyśmy odparli najazd Sowietów na Polskę. Książka ta, jak wogóle cały wysiłek narodu polskiego w obronie niepodległego bytu w 1920-ym roku, jest starannie przemilczana w wydawnictwach P.R.L. - Hm.kpt. Wł. Nekrasz, V.M., został zamordowany w Katyniu przez bolszewików. -
6. - "Harcerstwo na Rusi i w Rosji" 1913 - 1920". - Stanisław Sedlaczek. Warszawa 1936. - Historia Harcerstwa na Rusi i w Rosji z okresu I wojny światowej i rewolucji. -
7. - "Ruch pionierski i wychowanie "Polaków" w sowieckiej Ukrainie". - Marjan Lwowiec. "Harc mistrz" Nr.5. Warszawa 1926. - Marjan Lwowiec, pseudonim Stanisława Sedlaczka, Hm. Rzplitej, zamordowanego w Oświęcimiu w czasie 2-ej wojny światowej przez gestapowców. Artykuł ten, chronologicznie biorąc, jest pierwszym artykułem w prasie harcerskiej, ostrzegającym przed tym, co chcą bolszewicy zrobić ze szkołami polskimi, z młodzieżą polską i z Harcerstwem. -
8. - "Bolszewizm wśród młodzieży". - Henryk Glass, Hm. Rzplitej. W "Harc mistrzu" Nr.6 i Nr. 7-8, Warszawa, 1926. - Dwa udokumentowane artykuły podające szereg informacji o pionierach sowieckich i o planach bolszewickich w stosunku do młodzieży, jak również o zupełnej przeciwstawności bolszewizmu /komunizmu/ z celami pracy harcerskiej. -
9. - "Le bolchévisme chez les jeunes". - Henri Glass. Membre du Comité National et du Quartier Général de l'Union des Eclaireurs Polonais. p.30. Varsovie 1926. - Broszura wydana staraniem Naczelnictwa ZHP na IV-tą Międzynarodową Konferencję Skautową w Szwajcarii /w Kandersteg/ w dniach 22-29 sierpnia 1926. Zawiera dokumenty o sowieckich planach opanowywania młodzieży. Broszura była wręczona Skautowi Naczelnemu Świata gen. R. Baden-Powellowi oraz rozdana delegacjom poszczególnych narodów. -
10. - "Zamach bolszewizmu na młodzież". - Dokumenty. - Henryk Glass. Str. 140. Wyd. "Dobra Prasa". Warszawa-Płock. 1927. - Zawiera obszerne materiały o sowieckiej akcji organizacyjnej i propagandowej na terenie młodzieży szeregu państw i na terenie Polski. Książka dedykowana harcerzom i przyjaciołom Harcerstwa, pomordowanym przez bolszewików w Kijowie w 1919 roku. -

11. - "Komunizm a dziecko". - Henryk Glass. Wyd. "Dobra Prasa". Str. 24. Warszawa-Płock. 1928. - Zawiera dokumenty o planach bolszewików w stosunku do dzieci i młodzieży i o losie siedmiu milionów zarejestrowanych dzieci bezdomnych w Rosji po rewolucji. Mała ta książeczka rozeszła się w Polsce w 50-ciu tysiącach egzemplarzy. -
12. - "Wpływy Kominternu wśród Nauczycieli". Henryk Glass. Str. 52. Wyd. 3-cie rozszerzone. Warszawa 1938. - Materiały oświecające cele i taktykę komunistów w Związku Nauczycielstwa Polskiego. -
13. - "Na szlaku Głudego Wilka". Henryk Glass. Str. 354. Wyd. Księgarni Św. Wojciecha w Poznaniu. 1931. - Pierwsza wojna światowa. Rewolucja w Rosji. Pobyt w Kijowie pod bolszewikami. Wojna polsko-sowiecka 1919-1921. Kilka nazwisk na tle autentycznych wydarzeń z życia harcerskiego. -

Uwaga. - Pozycje 6-13 są obecnie bardzo trudne do uzyskania. W British Museum Library w Londynie znaleźliśmy tylko jedną, mianowicie 10-tą. Harcmistrzowi z U.S.A., który nam te wydawnictwa wypożyczył ze swoich zbiorów, uprzejmie dziękujemy za braterską pomoc. /Red./.

G. - Wydawnictwa emigracyjne /1945 - 1970/.

1. - "Naprzód Skauci!" Harcerze w bojach 1914-1921. - Phm. dr. Stefan W. Wojstowski. Str. 103. Wyd. Z.H.P. w Londynie. 1968. - Książka o udziale harcerzy i harcerek w walkach o wolność i niepodległość Polski. Obrona Polski przed agresją Rosji w latach 1919 - 1920 i rozgromienie sowieckich armii w 1920 roku. /Książka zabroniona w P.R.L./.
2. - "Fałszowanie idei Harcerstwa i jego historii". Czesław S. Maresz. Dłuższy artykuł w "Tygodniu Polskim" Nr.25, Londyn. 1963. - Przedruki ukazały się w polskiej prasie w Paryżu, w Kanadzie, w U.S.A. i w Argentynie. -
3. - "Komunizm przeciwko Harcerstwu". Czesław S. Maresz. Str.8. - Odbitka z "Orła Białego" Nr. 30/1967. - Przedruki w polskiej prasie w Kanadzie, w Argentynie i w Australii. -
4. - "Początki Ruchu Harcerskiego 1910-1920". S. Jankowski, hm. Str. 40 z 20-ma ilustracjami. Drukowano w "Harcerskich Zeszytach Historycznych", Nr.I/1, Londyn, 1970. - Udokumentowana historia Harcerstwa w latach 1910-1920, na tle której w pełni występują fałszywe komunistów Koźniewskiego, Gaja, Majki i innych. -
5. - "Skaut". - Komunikaty Koła Harcerek i Harcerzy lat 1910-1945. Londyn. Zeszyt Nr. 12/1970. - W "Skaucie" stale ukazują się wspomnienia historyczne żyjących jeszcze świadków i uczestników rozmaitych wydarzeń z przeszłości Harcerstwa. Zeszyt Nr. 12 z 1970 r.

zawiera m.in. cenny artykuł hm.dr. Józefy Mękarskiej p.t. "Odnowa" Z.H.P. w Łodzi w roku 1956. -

6. - "Młodzież, jej organizacje i jej postawa". - Rocznik Spraw Krajowych, okres 1958 i 1959. Pod redakcją dra Stefana Mękarskiego. Londyn 1960. - Rozdział pióra Adama Ciołkosza, str. 43-50, zawiera informacje i wnikliwą analizę sytuacji na odcinku młodzieży w P.R.L., również i reżymowym Z.H.P. -
7. - "Marksizm - leninizm na wyższych uczelniach". Dr. Stefan Mękarski. Str. 15. Londyn 1969. - odbitka z broszury: Szkolnictwo wyższe i nauka polska na obczyźnie. -
8. - Relacje i wspomnienia pamiętnikarskie starego pokolenia harcerzy i harcerzek z lat 1910 - 1945, znajdujących się na emigracji.
9. - "Nowa klasa". Analiza systemu komunistycznego. Milovan Đilas. Str. 229. Związek Dziennikarzy R.P. - Nowy Jork, 1958. - Książka napisana przez Jugosłowianina, byłego komunistę. Wykazuje, jak partie komunistyczne stały się drogą rewolucji lub okupacji "nową klasą" kierowniczą, nie reprezentującą warstw ludowych, lecz uciskującą i eksploatującą lud w sposób brutalny, pozbawiony wszelkich skrupułów moralnych. -

Uwaga. - Na emigracji istnieje wzrastające zrozumienie niebezpieczeństwa wiwisekcji ideologicznej i organizacyjnej nad młodzieżą, dokonywanej w P.R.L. Istnieje też pełna świadomość wysiłków czerwonej Moskwy, zmierzających do wyrwania Polski z kultury chrześcijańskiej i zachodnio-europejskiej oraz wtłoczenia Narodu Polskiego w kleszcze kultury niewolniczej, którą pod wpływem Azji wytworzyła u siebie Rosja, a bolszewizm umocnił. Mamy zupełną pewność, że te wysiłki załamają się i że Polska z tej duchowej agresji wyzwoli się, ale naszym obowiązkiem na emigracji jest w tym pomóc. -

..."Usuwanie na bok momentów religijnych jest ... działaniem

w myśl pragnień wrogów polskości!

Prof.Dr. Tadeusz Strumiłło
Harcmistrz Rzeczypospolitej
Dwukrotny Przewodniczący ZHP.

Cytujemy z artykułu "Nasze dzieje - ideowe podstawy", drukowanego w "Harcmistrzu", rocznik 1925.-

... "Mówiono o postępie, a cofano się,-o wzlocie, a upadano, mieli na myśli równouprawnienie, a tymczasem stali się niewolnikami. Nie pojęli, że daremny jest wysiłek ludzki, który pozornie czymś podobnym chce zastąpić prawo Chrystusowe. Znikczemnieli w myślach swoich."..

Pius XII w encyklice "Summa Pontificatus".

Fakty · Dokumenty · Fotografie

... "Bałbym się... żebyśmy w niedługim czasie nie mieli kłopotu różnych Polsk rozmaitych... Będą między nimi fałszywe... Mogłaby być jakaś Polska niemiecka, mogłaby być i Polska rosyjska"...

Zygmunt Krasiński - /Pisał te słowa w połowie XIX w./

PRYZRZECZENIE I PRAWO HARCERSKIE

Związku Harcerstwa Polskiego

utworzonego w wolnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Przyrzeczenie. Mam szczerą wolę całym życiem pełnić służbę Bogu i Polsce, niesć chętną pomoc bliźnim, być posłusznym Prawu Harcerskiemu.

- Prawo.
1. Harcerz służy Bogu i Polsce i sumiennie spełnia swoje obowiązki.
 2. Na słowie harcerza polegaj jak na Zawiszy.
 3. Harcerz jest pożyteczny i niesie pomoc bliźnim.
 4. Harcerz w każdym widzi bliźniego, a za brata uważa każdego harcerza.
 5. Harcerz postępuje po rycersku.
 6. Harcerz miłuje przyrodę i stara się ją poznać.
 7. Harcerz jest karny i posłuszny rodzicom i wszystkim swoim przełożonym.
 8. Harcerz jest zawsze pogodny.
 9. Harcerz jest oszczędny i ofiarny.
 10. Harcerz jest czysty w myśli, mowie i uczynkach; nie pali tytoniu, nie pije napojów alkoholowych.

Uwaga. Cytujemy Przyrzeczenie i Prawo wg. Statutu Związku Harcerstwa Polskiego z roku 1936. Statut ten został jednogłośnie potwierdzony jako obowiązujący przez Światowy Zjazd Z.H.P. poza Polską w sierpniu 1970 roku. A więc Przyrzeczenie i Prawo wyżej podane obowiązują każdego prawdziwego harcerza i harcerkę na całym świecie. -

Charakterystyka. A. I d e o l o g i a. Uczy prawd o Bogu i służy Bogu, służy całej Polsce i całemu narodowi bez względu na klasę społeczną, stan majątkowy i wyznanie religijne. Uczy miłości bliźniego w myśl nauki Chrystusa. Uczy miłości przyrody. Przyrzeczenie i Prawo oparte są na ideałach, które przyświecały najlepszym ludziom wszystkich czasów. Prawo Harcerskie zgodne jest z Prawem ustanowionym przez Baden-Powella. Komentarze do Prawa Harcerskiego opracowuje samo Z.H.P. -

B. O r g a n i z a c j a. Oparta na uchwałach w wolnych wyborach ZHP w wolnej Rzeczypospolitej. Samorządność. Apolityczność tj. służba całemu narodowi, a nie partii. Współpraca z ministerstwem oświaty /drużyny szkolne/ i z min. spraw wojskowych /przysposobienie wojskowe/. Finansowa niezależność i samorządność. H a r c e r k i mają swoją Naczelniczkę i swoją Główną Kwaterę, rządzą się autonomicznie. -

PRYZRZECZENIE I PRAWO

opanowanego przez partię komunistyczną

Z.H.P. w P.R.L.

Przyrzeczenie. Przyrzekam całym życiem służyć Tobie, Ojczyźnie, być wiernym sprawie socjalizmu, walczyć o pokój i szczęście ludzi, być posłusznym Prawu Harcerskiemu.

- Prawo.
1. Harcerz służy Polsce Ludowej i dla niej sumiennie spełnia swoje obowiązki.
 2. Harcerz chce zmienić świat na lepszy, jest zawsze z tymi, co walczą o wolność i równość ludzi.
 3. Harcerz jest sprawiedliwy i odważny, śmiało broni słusznej sprawy.
 4. Harcerz chce wiedzieć więcej niż wie, umieć więcej niż umie.
 5. Harcerz śpieszy innym z pomocą, nie opuści nikogo w potrzebie.
 6. Harcerz jest wiernym przyjacielem i niezawodnym kolegą.
 7. Harcerz szanuje starszych, pomaga chętnie rodzicom.
 8. Harcerz pracuje rzetelnie, dba o wspólne dobro jak o własne.
 9. Harcerz jest przyjacielem przyrody, poznaje jej piękno i tajemnice.
 10. Harcerz chce być silny i sprawny, nie pali tytoniu, nie pije napojów alkoholowych.

Uwaga. Cytujemy Przyrzeczenie i Prawo wg. "Wydawnictwa Harcerskiego", Warszawa 1967, pt. "Odkrywcy. System pracy drużyn", wyd. 3-cie, autorki: M. Dańkowska i J. Szusznikówna. Jest to już szósta redakcja reżymowego Prawa. W redakcji z 1950 punkt 9-ty głosił "Harcerz przygotowuje się do pracy w ZMP", a w redakcji z 1956 punkt 12-ty głosił "Harcerz pragnie zostać dobrym zetempowcem", czyli poprostu komsomolcem. Te dwa zbyt komunistyczne punkty nie utrzymały się wobec stanowiska młodzieży i dużej części instruktorów oraz wobec rozlecenia się ZMP. -

Charakterystyka. A. I d e o l o g i a. Zasłania prawdy o Bogu przed młodzieżą, uczy bezbożnictwa. Służy nie niepodległej Polsce, lecz P.R.L. i socjalizmowi /czytaj: komunizmowi/ w interpretacji czerwonej Moskwy. Miłość bliźniego w Prawie w interpretacji Chrześcijańskiej nie istnieje, lecz jest praktykowana przez samą młodzież. Uczy miłości przyrody. Zmiany w Przyrzeczeniu czy Prawie są dyktowane przez partię komunistyczną PZPR. Stopniowe upodabnianie się do sowieckich Pionierów. Zerwanie z Prawem Baden-Powella i Skautingiem wogóle. -

B. O r g a n i z a c j a. Samorządność nie istnieje. Rządzą nominaci PZPR. Skasowano autonomię harcerek, które nie mają własnej Naczelniczki ani własnej Głównej Kwatery, podlegają Naczelnikowi. Finansowo upaństwowiona, zależna od partii. Rządzi biurokracja partyjna i płaćny etatyzm. Związana z ŚFMD, tj. ze światową centralą młodzieży komunistycznej. -

CO MÓWIŁ O KOMUNISTACH SKAUT NACZELNY ŚWIATA

GEN. ROBERT BADEN-POWELL ?

W roku 1922-in gen. R. Baden-Powell, zamykając drugi Międzynarodowy Kongres Skautowy w Paryżu, wygłosił dłuższe przemówienie, w którym zaznaczył, że niebezpieczeństwo komunizmu wśród młodzieży jest rzeczą zupełnie realną i że trzeba na całej linii poczynaniami komunistów przeciwdziałać.

Komuniści tworzą organizacje młodzieży typu pseudo-skautowego, biorąc zewnętrzne formy od skautingu, natomiast t r e ś ć i d e o w ą kładą wręcz przeciwną, będącą zaprzeczeniem ideologii skautowej. W taki sposób odbywa się uwodzenie młodzieży.

Trzeba pamiętać, że cele komunistów i skautingu wykluczają się nawzajem.

/Cytujemy za "Harcmistrzem" nr. 6 z 1926 r./

W roku 1927 sekretarz "Young Communist League" p. P. Rust, ogłosił list otwarty do Baden-Powella. Twórca skautingu zaprosił do siebie p. Rust na rozmowę. Rust przyszedł. Baden-Powell napisał następnie w "The Scouter": "W czasie półtoragodzinnej rozmowy uzyskałem o ideach i metodach komunistów z pierwszej ręki wielką ilość wiadomości takich, jakich przedtem tylko się domyślałem". W rozmowie Baden-Powell powiedział Rustowi, że gdyby ruch komunistyczny był praktyczną metodą zakończenia niedoli i upadku, w których żyje tak wielu naszych współobywateli /rok 1927/, miałby jego najpełniejszy szacunek i sprzyjałby mu jak najbardziej. Ale tak nie jest... "Przeciwnie, celem komunizmu jest wywołanie większej nędzy i ubóstwa, aby tym samym wytworzyć większą armię niezadowolonych, z których będą się rekrutowały siły rewolucji. Liga Młodych Komunistów nie pretenduje do poprawy losu młodego pokolenia, lecz tylko zamierza uczyć go partyjnictwa i niezadowolenia. Zasady komunistyczne zawierają w sobie okrucieństwo, nienawiść i niskie metody, bez cienia poczucia humoru - czyli cechy wprost przeciwne wrodzonemu Brytyjczykom poczuciu lojalności, uczciwej gry i wesołego nastroju sportowego. Stąd też pochodzi komunistyczna odraza do wychowania skautowego, które wyrabia równowagę umysłu i silny charakter, poczucie honoru i sprawiedliwości, poczucie własnej godności i poszanowanie innych i dobrą wolę dla wszystkich, bez różnicy do jakiej klasy czy religii, czy jakiego kraju należą".

/Cytujemy za "The Scouter", London, 1927/.

CO MÓWIĄ KOMUNISTI O SOBIE ?

Włodzimierz Uljanow-Lenin, 1870-1924, w książce "Gosudarstwo i rewolucja" pisał: "...Dyktatura proletariatu, jest to nieograniczone prawem i opierające się na gwałcie p a n o w a n i e proletariatu nad burżuazją, cieszące się sympatią i podtrzymaniem pracujących"...

"Programma i ustaw Komunistycznego Internacjonału". Partizdat CK. WKP/b/, Moskwa 1936, str. 152: "...Komuniści uważają za niepotrzebne ukrywanie swoich poglądów i zamiarów. Oni otwarcie oświadczają, że ich cele mogą być osiągnięte tylko przez gwałt, tylko drogą obalenia całego współczesnego ustroju społecznego".

G. Zinowiew-Apfelbaum, 1883-1936, zamordowany na rozkaz Stalina, w broszurze "Komintern Młodzieży i jego zadaczi", 1925, pisał:
..."komunistyczny ruch młodzieży na całym świecie jest przedwiosnią światowej rewolucji i jej podstawą"
..."starszych trudniej nam będzie opanować, trzeba więc wyteńczyć wszystkie siły w pracy nad młodzieżą i dziećmi"...

Izwiestia, Moskwa, 20 czerwca 1925 roku:
..."Nie dlatego zajęliśmy się dziećmi, że dzieci mogą same zrobić cośkolwiek, lecz dlatego, że one rewolucjonizują całe swoje otoczenie"...

N. Bucharin, 1888-1937, /od 1926/przewodniczący Kominternu, zamordowany na rozkaz Stalina, pisał w 1926 roku:
..."Jeśli dawniej, przed rewolucją, wyobrażaliśmy sobie często, że zaraz po rewolucji krzywa naszego dobrobytu zacznie się podnosić, tośmy się mylili. Widzimy, że sprawa przedstawia się zupełnie inaczej... My na razie nie mamy żadnych zdobyczy, oprócz ujemnych"... /Cytujemy: A. Wołkow. "Sputnik woźatogo". Moskwa 1926, str. 17 i 18, rozdział pióra Bucharina/.

Nadieżda Krupskaja, 1869-1939, żona Lenina:
"Śmieszna rzeczą byłoby myśleć, że u nas /w Rosji sowieckiej, przyp. red./ usunięta jest eksploatacja i ucisk. Tego zagadnienia przemilczeć nie można. U nas jeszcze jaskrawiej występuje wszelka niekulturalność, dzikość i ciemnota"... /Cytujemy: N. Krupskaja. "O dietskomych dwiżenij". Str. 60. Moskwa 1925. Są to słowa prawdy, po których zabroniono Krupskiej publikowania takich opinii/.

Preobrażenski, współpracownik Bucharina, w pracy "Moral und die Klassennormen," 1922:
..."Żaden środek, więc ani zbrodnia, ani kłamstwo lub oszustwo nie może być samo przez się uznane jako zasługujące na odrzucenie, jeśli można go użyć dla pożytecznego celu". /Oczywiście, komunistycznego! Przyp. red./.

UWAGA: Cytaty rozmyślnie wybraliśmy z dawnych dokumentów bolszewickich. W dzisiejszych czasach bolszewicy i ich komunistyczne agentury nie wypowiadają się tak otwarcie, maskując starannie swoje zamiary. -

PROLOGIE z komunistycznego miesięcznika "Harcerstwo", Warszawa, nr. 12-XII-1969. - Numer poświęcony apoteozie Lenina w setną rocznicę urodzin. Był on śmiertelnym wrogiem niepodległości Polski, a dziś przez usługujących komunistów jest przedstawiany młodzieży polskiej jako przyjaciel i dobroczyńca Polski. -

O tej "przyszłości" bolszewickiej mówi nam prawdę historyczną książka p. m. S. W. Wojskowskiego "NAPRZÓD SKAUCI!", wyd. Z.H.P., Londyn, 1968. -

A W P.R.L. MŁODZIEŻ JEST WZYWANA :

w szkołach średnich do aktywnego udziału w XI Olimpiadzie Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym, poświęconej setnej rocznicy urodzin W. I. Lenina;

— szczepy i drużyny do przyjmowania imion żołnierzy Włodzimierza Iljicza Lenina, bohaterów Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej i Wielkiej Wojny

— zuchy, harcerki i harcerzy do zdobywania wprowadzonej w Roku Leninowskim harcerskiej sprawności „Iskra”;

— zastępy w drużynach harcerskich oraz młodzieżowe kręgi inżynierskie i drużyny specjalnościowe do współzawodnictwa o porzec Roku Leninowskiego.

Lenin

w Moskwie w 1918
przemawia
do tłumów

ZOBNIERZE REWOLUCJI — BOHATERAMI DRUŻYN (3)

*„Rada Naczelna, wspiera szczyty i dąży do przupimowania
jedyn Bohater Władimiera Lenina — Bohaterem Wielkiej So-
cjalistycznej Rewolucji Październikowej i Wielkiej Wojny Ojczy-
stwej ZSRR, Bohaterem Ojczyzny Lenina, Bohaterem Komu-
nistów i młodzieży radzieckiej”.*

(Z uchwały Rady Naczelnej ZNP)

FOTOGRAFIA z „Motywów” nr. 7 z 1970 r., ogłaszających uchwałę Rady Naczelnej reżymowego Z.H.P. Uchwała ta wzywa drużyny do „przyjmowania imion” ślepaczy bolszewickich, od karta Dzierżyńskiego zaczynając, jako „bohaterów drużyn”. Taka uchwała jest prawką w stosunku do historii i do uczuć młodzieży polskiej, a zarazem jest dokumentem służalczości wobec czerwonej Moskwy ze strony odgórnej skurupy komunistycznej, nasadzonej na Z.H.P. w Polsce. Przypominamy, że w 1920 roku w walce z agresją bolszewicką Z.H.P. dało 15.000 ochotników i ochotniczek do służby pomocniczej oraz 6000 ochotników na front obrony Ojczyzny. Poległo od kul bolszewickich ponad 600 harcerzy i 17 harcerek, a ponad to bolszewicy zamordowali 26 harcerzy. **PAMIĘTAJMY!** Hańba tym, którzy dla pieniędzy i „kariery” idą w służbę wrogów Polski! **PAMIĘTAJMY!** ...

ROK 1918 w kalendarzu był kolej-
nym, dzieląc się na 1911 roku kalendarz w
kalendarzu 1912. Kalendarz 1913
kalendarza. Kalendarz 1914 kalendarz 1915
kalendarz 1916 kalendarz 1917 kalendarz 1918
kalendarz 1919 kalendarz 1920 kalendarz 1921
kalendarz 1922 kalendarz 1923 kalendarz 1924
kalendarz 1925 kalendarz 1926 kalendarz 1927
kalendarz 1928 kalendarz 1929 kalendarz 1930

Autor: JERZY NAWA
Kopie: 1000, 1000, 1000, 1000

NAKAZEM „DROŻYNY” 38

FOTOGRAFIA

z „Drużyny” nr. 1 z 1969 r. Warszawa.

Zerwali ze Skautingiem „ostatecznie”, gdyż bożyszczem ich LENIN i Z.S.R.R., jak sami tego dają świadectwo.

Z artykułu Zofii ZAKRZEWSKIEJ

w „Nowej Szkole” nr. 11 roku 1963, Warszawa, wyd. przez Ministerstwo Oświaty /kom./

„Związek Harcerstwa Polskiego jest masową dobrowolną organizacją dzieci, młodzieży szkolnej i instruktorów-wychowawców, pracującą pod ideowym przewodnictwem Partii. ... Harcerstwo jest organizacją ogólnopolską, pracującą pod ideowym przewodnictwem Partii, i o tym powinien wiedzieć każdy harcerz. Przynależność do organizacji jest dobrowolnym akcesem dziecka do współudziału w realizacji programu budownictwa socjalizmu, wytyczonym przez Partię”. /Co dziecko o tej partyjnej pułapce może wiedzieć? /Przyp. red./... A dalej czytamy: ... „Sformułowanie Lenina, że organizacja dziecięca jest najlepszą drogą wychowania komunistów, stało się dewizą pionierskiej organizacji Związku Radzieckiego”. ... „Tak właśnie określone są zadania Związku Harcerstwa Polskiego”.

Z. Zakrzewska była przez pewien czas Naczelnikiem reżymowego Z.H.P. w PRL z ramienia partii PZPR.

Henryk Gaj

Główne nurty ideowe w ZHP

w latach 1918-1939

P R Z Y K Ł A D Y fabrykowania w P.R.L. historii Harcerstwa.

Obok reprodukcji okładkę książki komunisty Jerzego Gaja - "Główne nurty ideowe w ZHP w latach 1918-1939" - Warszawa - 1966. Jest ona typowym przykładem tendencyjnego oświećlania, niewłaściwego interpretowania, a nawet często przeinaczania faktów z historii Harcerstwa lat 1910-1939. Wskazujemy na kilka zasadniczych spraw. /1/ Na str. 116 autor stara się wmówić w czytelnika, że spory wewnętrzny na temat charakteru Harcerstwa w latach po 1930-ym wyglądał tak: "...gdy mówiono o katolicyzmie - myśłano o endecji. Wychowanie katolickie oznaczało wychowanie dla endecji". Takie oświećlanie nie odpowiada prawdzie ani naukowej bezstronności. /2/ Różnice w poglądach na praktyczną interpretację Prawa H. Gaj snrowadza do walk partyjnych ekspozytur w Harcerstwie /takich poza komunistami nie znaliśmy! / i dla uzasadnienia tej propagandowej tezy autor d o w o l n i e przydziela przynależność partyjną instruktorom. Przykłady: Tadeusz Strumiężo, Hm. Rąpl., bardzo zasłużony współtwórca endecji /Narodowej Demokracji / ani do żadnej innej partii nie należał; gdy w rzeczywistości ani do wodniczący ZHP, podawany jest jako "endek", a nigdy do żadnej partii nie należał; Roman Biniński, b. przehm. ks. A. Bogdański; podobnie Hm. Rąplitej Henryk Glass, którego z animozją wymienia Gaj nieomal na każdej stronie /nienawidź wrogów ła two może być pochwała! /, podawany jest jako endek, czł owy endek, aktywny działacz narodo-demokratyczny, gdy w rzeczywistości Glass ani do endecji, ani do żadnej innej partii nie należał! Taką naukową ścisłością popisuje się Gaj w dziesiątkach miejsc swojej książki. A wszystko to po to, aby odwrócić uwagę od faktu, że sam jest pracownikiem PZPr i że partia ta opanova kierownictwo ZHP w PRL metodami nie mającymi nic wspólnego z demokracją. /3/ Zasadniczy podział wśród instruktorów harcerskich, jaki wprowadza Gaj w swojej książce, wygląda u niego tak: ci, którzy walczą o realizację służby Bogu, Polsce i bliźnim - to klerykali, endecy, reakcjoniści, wstępnicy i t.p. a ci, którzy skłaniają się do komunizmu lub są komunistami - to elementy postępowe, socjaliści, świetlane postacie zasługujące na wszelkie pochwały. Taki etykietykowy podział może przystoi demagogicznemu ulicznemu agitatorowi komunistycznemu, ale nie przystoi w książce, która chce mretendować do rangi pracy historycznej. /4/ Gaj stara się przedstawić kierownictwo ZHP w latach 1918-1939 jako inteligencko-reakcyjny zespół, nie troszczący się o młodzież robotniczą i wiejską. Rzeczywistość była inna. Już w 1916 r. łączy się z Harcerstwem organizacja "Junactwo", ogarniająca głównie młodzież wiejską. /C.dalszy na str. 56 /.

/Dokończenie ze str.55/. A w "Harcistrzu" nr.12 z 1926 roku znajdujemy dane statystyczne stwierdzające, że w Harcerstwie w tym czasie było 41,2 procent młodzieży wiejskiej, rzemieślniczej i ze szkół powszechnych.

- Z braku miejsca ograniczamy się do tych kilku uwag, które chyba wystarczą dla wykazania, jak fabrykuje się historię Z.H.P. w PRL dla celów partyjno-politycznych. -

PRZYKŁAD KŁAMLIWYCH INFORMACJI POLITYCZNYCH /Kambodża/.

Od kilkunastu dni trwa nowa akcja zbrojna Stanów Zjednoczonych w Kambodży — w małym, biednym kraju, który nigdy Amerykanom nie wyrządził żadnej krzywdy i nie był nawet winien najstraszliwszej zbrodni, tzn. konfiskaty amerykańskich towarzystw przemysłowych, ponieważ w górach khmerskich i na równinie centralnej nie ma bogactw naturalnych, na które mogłyby się polaszczyc monopole. „Wina” Kambodży polegała na tym, że chciała być krajem neutralnym, podczas gdy Amerykanie umyślnie sobie, że Półwysep Indochiński ma być ich kolonią i protektoratem; chciała utrzymywać przyjazne stosunki ze wszystkimi sąsiadami, w tym również z ChRL, podczas gdy Waszyngton uznał, że jest najbliższym sąsiadem wszystkich krajów indochińskich; Kambodża odmawiała wreszcie Amerykanom prawa korzystania ze swego terytorium dla organizowania pościgów za partyzantami Vietcongu. Tylu śmiertelnych grzechów nikt w Waszyngtonie wybaczyć nie mógł. Na Kambodżę runęła lawina ognia, broni pancernej, bombowców strategicznych, napalmu. Wnioskując z doniesień korespondentów i zdjęć filmowych, napływających z Kambodży, okrucieństwo i potęga uderzenia amerykańskiego przewyższają chyba wszystko, co dotąd jankesi pokazali w Wietnamie.

Uprzejma prośba do Czytelnika: przeczytaj uważnie informację sfotografowaną obok. Pochodzi ona z "Motywów" nr. 20 z dnia 17.V.1970 r. - A następnie weź atlas i przyjrzyj się mapie Kambodży, Laosu i Wietnamu. Kambodża i Laos były krajami neutralnymi, ale tę neutralność pogwałcili komuniści, wprowadzając do tych krajów swoje wojska, tj. Vietkong i wojska północnego komunistycznego Wietnamu. Celem komunistów było przewołanie broni z portów oraz uderzenie z boku na Wietnam południowy i armię amerykańską. "Lawina ognia" nie runęła na słabą Kambodżę, lecz na fortyfikacje, składy, czołgi sowieckie i ciężką artylerię sowiecką, zgromadzone w Kambodży. Kłamliwych przedstawień sytuacji politycznej pełna jest prasa komunistyczna na całym świecie, zgodnie z obłudną sowiecką doktryną o wojnie, wg. której Sowiety i komuniści zawsze mają rację i zawsze prowadzą wojnę "sprawiedliwą".

DOKUMENTY o sowieckiej doktrynie o wojnach "sprawiedliwych" i "niesprawiedliwych".-

"Tezy i rezolucje VI-go Kongresu Kominternu - przeciwko imperialis-

tycznym wojnom" - głoszą w par. 9-ym na str. 17-ej :

|"...Nie ten prowadzi niesprawiedliwą wojnę, kto pierwszy napada, ale ten, kto jest przedstawicielem reakcji, kontrrewolucji... przeciwko proletariackiej rewolucji"...

A w piśmie "Bolszewik" nr. 7/8 z 1945 r. /Moskwa/ znajdujemy dalsze wy-

jaśnienie sowieckiej doktryny o wojnie sprawiedliwej i niesprawiedliwej:

..."Związek Sowiecki i jego Czerwona Armia siłą swojej socjalnej natury prowadzi i będzie prowadzić tylko sprawiedliwe wojny".../str.22/.

Na podstawie takiej przewrotnej doktryny Sowiety mogą każdą swoją zaborczą wojnę nazywać "sprawiedliwą", a tego, kto się przed komunistyczną agresją będzie bronił, zawsze okrzyczą imperialistą, kontrrewolucjonistą i prowadzącym wojnę "niesprawiedliwą". I taką właśnie kłamliwą propagandą karmiona jest obecnie polska młodzież.

POD JAKIMI BZĄDAMI

ŻYJE MŁODZIEŻ POLSKA W POLSKIEJ REPUBLICE

LUDOWEJ - PRL ?

Musimy zdać sobie sprawę, w jak trudnych moralnie i materialnie warunkach żyje młodzież polska w P.R.L.

Nie będziemy dawać własnych oświetleń, które mogłyby spotkać się z zarzutem stronniczości, ale podajemy niżej wypowiedzi byłego komunisty, charakteryzujące partię komunistyczną czyli "nową klasę" panów.

Milovan Đilas, dawny wieloletni i bliski współpracownik Broz-Tity, komunistycznego władcy Jugosławii, pisze w swojej głośnej na cały świat książce "NOWA KLASA - analiza systemu komunistycznego" - co następuje^{1/}:

- ..."W przeciwieństwie do rewolucji dawniejszych, komunistyczna rewolucja, przeprowadzona pod hasłem odrzucenia zasady klasowości i pozbycia się klas, w wyniku przyniosła najbardziej pełną, totalną władzę jednej, jedynej, monopolistycznej, nowej klasy. Wszystko inne jest fałszem lub złudzeniem". /str.44/.
- ..."Żywotna ongiś, zwarta i pełna inicjatywy partia zanika i przekształca się w tradycyjną oligarchię nowej klasy, przyciągając ku sobie teraz już tylko tych, którzy marzą o wejściu w szeregi nowej klasy, prześladowając zaś tych, którzy wierzą w jakiegokolwiek ideały."/str.48/.
- ..."W Związku Sowieckim i innych krajach komunistycznych istnieje i funkcjonuje nowa klasa właścicieli i wyzyskiwaczy". /str.63/.
- ..."Kto dorwał się do władzy w systemie komunistycznym, dorwał się tym samym do przywilejów społecznych i pośrednio do własności."/str.55/.
- ..."Karłowizm i nieustannie rozrastająca się biurokracja - oto nieuleczalne choroby komunizmu."/str.69/..."Nowa klasa jest żarłoczna i nienasycona". /str.69/.

^{1/} Cytujemy z polskiego przekładu wydanego przez Związek Dziennikarzy R.P. Syndykat w Ameryce Północnej, Nowy Jork 1958. -

- ..."Nowa klasa przeciwna jest wszelkiej wolności, jakiegokolwiek rodzaju i kategorii, ubierając tę swoją postawę w pozory obrony własności «socjalistycznej»" ./str.74/.
- ..."Legalnie własność należy do społeczeństwa i państwa. W istocie rzeczy jednak własnością zarządza jedna tylko grupa w swoim własnym interesie" ./str.74/.
- ..."Wszyscy obywatele wiedzą, że bez względu na ustawy i gwarancje prawne, rządy sprawowane są przez komitety partyjne oraz policję polityczną" ./str.79/.
- ..."Robotnikom pozostały tylko okruchy ze stołu i iluzje. Bez powszechnej wolności nawet zarządy robotnicze nie mogą działać swobodnie" ./77/.
- ..."Przeprowadzając uprzemysłowienie, nowa klasa nie ma już żadnego celu przed sobą, jak tylko grabienie społeczeństwa i dalsze powiększanie swojej brutalnej siły" ./str.78/.
- ..."W systemie sowieckim...praca przymusowa stała się częścią składową struktury ekonomicznej" ./str.118/.
- ..."Kolektywizacja była właściwie straszliwą, pustoszącą kraj wojną i miała wszelkie cechy akcji oblężonej - z tym jednym wyjątkiem, że przynosiła korzyść nowej klasie, umacniając jej władzę" ./str.66/.
- ..."Grabili oni /komuniści/ wille ziemskie, najlepsze domy w miastach, meble i podobne dobra" ./str.66/.
- ..."Prześladowanie myśli demokratycznej i socjalistycznej, zawadzaającej rządzącym oligarchom, jest bardziej arogancją i bardziej wszechstronne niż prześladowanie najbardziej reakcyjnych zwolenników dawnego reżymu" ./str.159/.
- ..."Dyskryminacja ideowa zmierza z jednej strony ku zakazaniu wszelkich innych idei, z drugiej zaś ku narzuceniu idei wyłącznie komunistycznych. Oto są dwie najbardziej istotne formy tej niewiarygodnej, totalnej tyranii." ./str.160/.
- ..."Współczesny komunizm jest systemem totalnym, na który składają się trzy podstawowe elementy, zapewniające mu władztwo nad społeczeństwem. Pierwszym jest władza, drugim własność, trzecim ideologia. Zostały one zmonopolizowane przez jedną i tylko jedną partię polityczną - nową klasę" ./str.181/.
- ..."Przewódcy komunistyczni nieuchronnie uciekać się muszą do demagogii i fałszywego przedstawiania rzeczywistości, skoro podstawą ich działalności jest zapowiedź i obietnica utworzenia społeczeństwa idealnego i «zniesienie wszelkiego wyzysku»" ./str.39/.
- ..."Przeróżne narody, z których każdy miał kiedyś własny kształt i zabarwienie narodowe, swoją historię i wizję przyszłości, zatrzymały się w rozwoju, poszarzały i zubożały, odkąd znalazły się pod panowaniem wszechpotężnej, wszechwiedzącej i zasadniczo anarodowej oligarchii" ./str.113/.

..."Choć podbite, nie uległy. Siła, która je dzisiaj ożywia.../to/ ich niespożyte pragnienie być samemu sobie panem i gospodarzem na swoim".
/113/.

x x x x

W Polsce rządzą dziś komuniści /P.Z.P.R./ wspierani przez bagnety i czołgi sowieckie. Partia komunistyczna stanowi tę "nową klasę", duszącą wolność Narodu i grabiącą wyniki jego ciężkiej pracy. Z tej właśnie "partii-klasy" wywodzą się ludzie, którzy zostali etatowo przydzieleni do rozmaitych "urzędów" w upaństwowionym Z.H.P. i pobierają za to pensje partyjno-państwowe. Prawdziwej idei harcerskiej nikt się w nich nie doszuka...

WALKA O BYT NARODU

Wypadki na wybrzeżu w Polsce w grudniu 1970 roku - w Gdańsku, Sopotach, Gdyni, Szczecinie - odsłoniły kłamstwo komunistów, że są oni przedstawicielami klasy robotniczej. Klasa robotnicza w Polsce zdarła z komunistów fałszywą okrywkę. A "nowa klasa panów" odpowie - działając kulami i atakiem czołgów na bezbronny tłum robotników, kobiet i dzieci. Analiza przeprowadzona przez Dżilasa i ścisłość jego wniosków zostały jeszcze raz potwierdzone.

O co walczy Naród Polski ?

Są różne płaszczyzny tej walki. Ekonomiczna - gdzie robotnik walczy o wydobycie się z nędzy i o sprawiedliwą płacę, chłop o swoją ziemię, a cały naród o wyrwanie się z gospodarczego wysysania Polski przez sowiecką Rosję. Polityczna - gdzie naród nasz walczy o wydobycie się z sowieckich klęsk niewoli, walczy o własną wolność, o samorządność, o niepodległą przyszłość. Kulturalna - gdzie walka toczy się o swobodę nauki, nauczania, twórczości, wiary i wolności należenia do tej kultury, która utworzyła jego tysiącletnią wielkość.

Od Mieszka I-go staliśmy się członkami kultury zachodnio-europejskiej, rzymskiej, chrześcijańskiej. Jest to kultura wolności, demokracji, prawa opartego na chrześcijańskim pojęciu obiektywnej sprawiedliwości.

Azja nigdy nie wytworzyła demokracji. Dzieje jej narodów, to dzieje despotyzmu, to narastanie kultury niewolniczej. Takie są dzieje historyczne Rosji, która wyrwała pod przemożnym wpływem pojęć azjatyckich. Despotyzm, totalizm, zaborczość, imperializm wielkorusyjski - wydatnie zostały wzmocnione przez panujący tam od przeszło pół wieku komunizm.

Wysiłki dzisiejszej Rosji w stosunku do Polski polegają na duszeniu w niej kultury zachodnio-europejskiej, chrześcijańskiej i na wołaniu Polski przemocą w orbitę kultury komunistyczno-niewolniczej.

Dlatego właśnie jesteśmy świadkami prześladowania przez komunistów

w Polsce wolności myśli, słowa i druku. Dlatego jest usunięta religia i krzyż ze szkół. Dlatego wprowadzona jest tępa, bezmyślna cenzura. Dlatego nie dopuszcza się pism i książek z zachodniej Europy i U.S.A. Dlatego fałszuje się historię Polski. I dlatego fałszuje się należąca do historii Polski przeszłość sześćdziesięcioletnią historię Harcerstwa. Celowo też fałszuje się organizację harcerską przez odrzucenie Prawa Harcerskiego, odrzucenie metody skautowego i ruchowego wychowania charakterów i dzielnych obywateli, przyjmując natomiast sowiecką metodę pionierów szkolenia posłusznych Moskwie janczarów w komunistycznym wydaniu.

W pełnym zrozumieniu tego stanu rzeczy powinniśmy przyjąć z wdzięcznością słowa Ks.Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Polski, wypowiedziane w Warszawie 24 grudnia 1970 roku do wycieczki młodzieży polskiej z Londynu. /Cytujemy wg. "Tygodnia Polskiego" nr.4 z 23 stycznia 1971/.

Wyjątki z tego przemówienia brzmią :

..."Nie ma mocy, która zdolna byłaby oderwać naród polski od ciężenia ku kulturze zachodnio-europejskiej przez rodzimą kulturę polską : nie ma siły, która zdolna byłaby rozluźnić więzy łączące kulturę polską z całym dorobkiem kultury światowej. Więzy te umocnione zostały przez kulturę łacińską, przez Rzym i Kościół Katolicki."

..."Wydaje nam się, że przez bolesne doświadczenia i ciężkie ofiary, powoli dojrzewamy do pełnego zrozumienia, że drogą, prawdą i życiem dla narodu jest Chrystus".

..."Przekonacie się, jak my bardzo kochamy Polskę, jak stajemy w jej obronie, i to odważnie, niczego się nie lękając, niczego jej nie odma-
wiając".

x x x x

Rodacy nasi prowadzą w Polsce twardą, codzienną walkę o wszystko, co jest polskie.

A my - harcerze i harcerki - czym im pomożemy?

Odpowiedź jest prosta. Naszym obowiązkiem jest być dobrymi harcerzami i harcerkami. Wypełniać Prawo Harcerskie we własnym życiu. Dawać przykład całej polskiej młodzieży. Nieść pomoc naszym braciom i siostram w Polsce w każdej dostępnej nam postaci. To jest właśnie nasza DROGA ku POLSCE niepodległej, wolnej i lepszej. -

FUNDUSZ WYDAWNICZY "HISTORII HARCESTWA"

Ofiary nadsyłać pod adresem ADMINISTRACJI : 33, Heathfield Road, London, W.3. England. - Czeki i inne przekazy wypełniać : "Koło Harcerzy z lat 1910-1945". Na kopertach prosimy zaznaczać : dla Harcerskiej Komisji Historycznej, na Fundusz Wydawniczy. -

HARCERSKIE ZESZYTY HISTORYCZNE

Obejmą treść tomu p.t. HISTORIA HARCERSTWA. Każdy zeszyt odpowiada jednemu rozdziałowi projektowanego tomu. Tematy zeszytów-rozdziałów podajemy jak niżej:

- POCZĄTKI RUCHU HARCERSKIEGO - 1910-1920. Ten zeszyt już ukazał się jako zeszyt Nr.1/1, obejmujący pierwszy rozdział Historii Harcerstwa.
- HARCERZE W BOJACH : 1914-1921. - Zeszyt w przygotowaniu.
/Dr. S.W. Wojtowski/.
- ROZWÓJ Z.H.P. W LATACH 1921-1939 : Trudności okresu po I-ej wojnie światowej. Kształcenie starszyny harcerskiej. Rozrost akcji obozowej. Złoty. Wydawnictwa książkowe. Pisma. Formy statutowe. Z.H.P. Harcerstwo i Państwo. Koła Przyjaciół Harcerstwa. Starsze Harcerstwo. Pogłębienie metod pracy. Próby. Sprawności. Harcerstwo wobec partii politycznych. Praca wśród młodzieży szkolnej, miejskiej, robotniczej, wiejskiej.
- PRACE I WYSTĄPIENIA NA TERENIE MIĘDZYNARODOWYM. /W przygotowaniu:
hm. Cz. Paluch/.
- HARCERZE W BOJACH: 1939-1946. /W przygotowaniu/.
- LOS Y MŁODZIEŻY HARCERSKIEJ W P.R.L. - Zeszyt niniejszy, 1971 r.
- HARCERSTWO NA OBCYZŹNIE. - Rozwój i zadania. - /W opracowaniu/.
- HARCERSTWO NA RUSI I W ROSJI W LATACH 1914-1920. /Hm. S. Jankowski/.
- ŻYCIORYSY WYBITNYCH HARCERZY. - Życiorysy z fotografiami. Spisy Przewodniczących Z.H.P. i Naczelników Harcerzy. /W opracowaniu/.

HARCERSKA KOMISJA HISTORYCZNA zastrzega sobie prawo wprowadzenia zmian w projektowanym układzie zeszytów-rozdziałów, które mogą wyniknąć w toku pracy redakcyjnej.

Historia Harcerstwa

Wszystkie Harcerskie Zeszyty Historyczne zebrane razem stanowią będą jeden tom HISTORII HARCERSTWA MĘSKIEGO.

HISTORIA HARCERSTWA ŻEŃSKIEGO ukazywać się będzie w osobnych zeszytach pod redakcją harcerek.

Znajdują się w sprzedaży:

Zeszyt Nr.1/1 - POCZĄTKI RUCHU HARCERSKIEGO 1910-1920. - Str.40. - Cena:
w W. Brytanii 20p we Francji Frs.2.65., w U.S.A.
Dol.0,45. /W innych krajach - równowartość/.

Zeszyt Nr.2/9 - LOSY MŁODZIEŻY HARCERSKIEJ w P.R.L. 1945-1970. Cena :
w W. Brytanii 30p we Francji Frs.3.95 w U.S.A.
Dol. 0.67cts. /W innych krajach równowartość/.

PRENUMERATY okresowej na zeszyty nie przyjmuje się, gdyż objętość poszczególnych zeszytów może być różna i w związku z tym cena ich może ulegać wahaniom. Przyjmuje się tylko zamówienia na dany zeszyt. -

RABAT 25% udziela się przy zamówieniu jednorazowo 10-ciu zeszytów i więcej, z dołączeniem czeku lub przekazu pocztowego.

ADRES ADMINISTRACJI : 33, Heathfield Road, London, W.3. England. Czeki i inne przekazy wypełniać: "Koło Harcerzy z lat 1910 - 1945". Zamówienia można również kierować na adres : Polish Boy Scouts and Girl Guides Association, 47 Rutland Gate, London, S.W.7. England. Na kopertach prosimy zaznaczać : dla Harcerskiej Komisji Historycznej. -

Wydawca : Zarząd "Koła Harcerzy i Harcerek z lat 1910-1945". Londyn.

Redakcja : Harcerska Komisja Historyczna. Adres : 47 Rutland Gate, London, S.W.7. England.

UWAGA !

CZYTELNICY "HARCERSKICH ZESZYTÓW HISTORYCZNYCH" którzy nabywali kolejno ukazujące się zeszyty, mogą skompletować całość I-go tomu "HISTORII HARCERSTWA" okresu 1910-1921 według układu /spisu treści/ podanego na 2-ej stronie niniejszej okładki, przez dokupienie :

- WSTĘPU z życiorysami : gen. Baden-Powella, Andrzeja Małkowskiego, Ignacego Kozielowskiego /razem 16 str./..... za 20 p. 1 egz.
- OKŁADKI do I-go tomu..... za 10 p. 1 egz.
- zeszytu Nr.4. - HARCERZE W BOJACH za 40 p. 1 egz.

plus dopłata za opakowanie i przesyłkę pocztową zależnie od wagi.

Zamawiać : "HARCERSKA KOMISJA HISTORYCZNA" - 47, Rutland Gate, London, S.W.7. - England.

Czeki i przekazy wypełniać : "Koło Harcerzy lat 1910-1945".-

Przy zamówieniu jednorazowym nie mniej 10 egzemplarzy : 25 % zniżki !

PRENUMERUJCIE I ROZPOWSZECZNIAJCIE PISMA HARCERSKIE : - *****

- "OGNIŚKO HARCERSKIE" - kwartalnik - organ starszyny harcerskiej -
Wydaje Naczelnictwo ZHP poza granicami POLSKI.
- "NA TROPIE" - miesięcznik młodzieży harcerskiej. Wydaje N.Z.H.P. -
- "WEZĘSEK" - miesięcznik instruktorek harcerskich. Wyd.G.Kw.H. -
- "SKAUT" - pismo-komunikat "Koła Harcerzy i Harcerki lat 1910 -
1945" - ukazuje się dwa razy do roku w zeszytach
32 - stronicowych -
- REDAKCJA i ADMINISTRACJA pism harcerskich : 47, Rutland Gate, London,
S.W.7. - England -

-WKRÓTCE ROZPOCZNIEMY Druk "HARCERSKICH ZESZYTÓW HISTORYCZNYCH" do tomu II-go z lat 1921 - 1939 . Prosimy o nadsyłanie wspomnień i fotografii oraz o wpłaty na fundusz wydawniczy. -

KSIĄŻKI HARCERSKIE

- WIELKA GRA - Harcerstwo w Polsce w czasie II wojny światowej 1939-1945. Opracował zespół redakcyjny pod przewodnictwem S. Bogdanowicza. Str. 289. Liczne ilustracje. Wyd. Zarząd Główny Koła b. Żołnierzy Armii Krajowej. Londyn 1974. Cena £.3.50. za egz. Dla Z.H.P. w większych ilościach po £.2.10. - Zamawiać u wydawców : 240, King Street, London, W.6.- Anglia. - Książka napisana dla harcerzy. Celem jej jest dać świadectwo, jaką rolę odegrała młodzież w walce o wolność Polski. Ta książka - to dokument bohaterstwa !
- MŁODZI WALCZA - Napisał Henryk Glass, b. Naczelnik Harcerzy. Str. 264. Ilustracje. Londyn 1974. Wyd. VERITAS. Cena £.2.00. za egz. Książka pełna humoru i przygód w ogniu rewolucji i wojny. Materiał do gawęd i zbiorowego czytania na zbiórkach zastępów. Opis wojny z bolszewikami w 1919-1921. -
- ŻYCIE RADOSNE - Napisał Henryk Glass. - Zbiór gawęd o Prawie Harcerskim i o jego stosowaniu w życiu. Str. 131. Dwadzieścia rysunków w tekście. Wyd. Z.H.P., Londyn 1973. Cena £.1.20.
- GAWĘDY Z DRUŻYNOWYM - Napisał Henryk Glass. - Książka zawiera zbiór rad i wskazówek dla instruktorów harcerskich. Jest w niej klucz do zrozumienia metody harcerskiej i program kilkuletniej pracy dla drużyny. 2-gie wydanie powiększone. Dwie tablice. Wyd. Z.H.P., Londyn 1966. Cena £.1.20. -
- Książki harcerskie można zamawiać w Księgarni VERITAS, 4-12, Praed Mews, London, W2-1QZ. England. - TEL : 01-723-1368.

" HISTORIA HARCERSTWA "

~~~~~

w oprawie - TOM I-szy

lata 1910 - 1921

cena £. 2.25.

plus koszt opakowania i przesyłki

REDAKCJA i ADMINISTRACJA - 47, Rutland Gate, London, S.W.7. England.
